

KHÁI HUYỀN,

CHƯƠNG BỐN PHẦN II

Rất vui khi được trở lại vào sáng nay. Tôi chỉ đang nghĩ về làm thế nào mà tuyết này...Bây giờ, và nếu chúng ta ở Colorado, tuyết này sẽ rất mềm và mịn, và ở nhiệt độ khoảng âm bốn mươi độ, và anh em có thể, *phù*, thổi như vậy, và rơi thẳng xuống như bụi. Và nó sẽ như vậy suốt cả mùa đông dài. Nhưng bây giờ, như ở đây, trong phần này...giống như một sự đan xen, giữa khu vực, bây giờ nó trở nên thực sự ẩm ướt và lầy lội và tồi tệ, và—và nó trông giống như đến nỗi tôi—tôi ước gì mình có thể bay đi, qua Arizona, và đợi cho đến khi mùa xuân đến và rồi quay trở lại.

² Đó là cách mà tất cả chúng ta đều bị cảm lạnh, mồm sưng và mọi thứ giờ chỉ nằm trên mặt đất và nó sẽ đóng băng và rồi tan ra, và rồi đóng băng và rồi tan ra. Và điều đó xuất hiện và chúng ta hít thứ đó vào, và bị viêm họng, đau đầu, và đau nhức và đau đớn. Và, chao ôi, chao ôi, thật là một thời điểm kinh khủng, một nơi tệ hại.

Nhưng có một Xứ bên kia sông,
Mà người ta gọi là êm dịu mãi mãi,
Và chúng ta chỉ đến được Bờ đó bằng mức độ
đức tin;
Từng người một chúng ta đến được cánh cổng
đó,
Ở đó để sống với người bất tử,
Ngày nào đó họ sẽ rung những chiếc chuông
vàng đó cho bạn và cho tôi.

³ Đó là nơi chúng ta về Nhà để ở lại lúc đó, phải không? Đó là ngày mà chúng ta đang trông đợi.

⁴ Bây giờ, tối hôm qua tôi chắc chắn rất thích những bài giảng tuyệt vời và những điều mà tôi đã nghe từ những người anh em của mình. Anh Pat Tyler ở đâu, anh ấy có mặt trong sáng nay

không? Pat, ờ, tôi không thấy anh đang ngồi ngay đó đời sống to lớn gấp đôi bình thường. Và—và tôi—tôi không thấy anh đang ngồi ở đó. Lần đầu tiên tôi từng nghe Pat...nghe Pat giảng; tôi thật rất thích thú bài giảng đó, tôi chắc chắn rằng tất cả chúng ta đều như vậy.

5 Và rồi người anh em trẻ đó đã cho tôi lời chứng thật bốc lửa trong một bài giảng ở đây mà nghe thật giống như khẩu súng máy chớp lửa. Người anh em nào đó, tôi đã gặp anh ấy, ở Ohio. Anh ấy có ở đây sáng hôm nay không? Đâu đó ở đây không? Anh Neville đã nhận định rằng anh ấy thật bốc lửa.

6 Rồi Anh J. T. Parnell. Và—và tôi nghĩ rằng họ không bao giờ đến được với Anh Beeler. Và anh ấy, Anh Parnell có ở đây không? Anh Parnell, Anh Beeler? Tôi không chắc, tôi nghĩ tôi đã nhìn thấy Anh Beeler.

7 Những ngọn đèn này, đây là một...Khi họ xây đèn tạm mới, tôi hy vọng rằng họ sửa chữa điều đó khác đi, khác một chút. Đây là một thử nghiệm, đầu tiên của chúng tôi. Và vì vậy chúng ta luôn có một cái mới, tại sao, chúng ta muốn nó khác một chút so với cái này; anh em không thể nhìn thấy; Tôi thích kiểu đèn tạm được xây nghiêng xuống như thế này, thừa cử tọa. Anh em luôn nhìn thẳng vào cử tọa của mình. Đặc biệt trong buổi nhóm có sự phân biệt, anh em có thể đi vòng quanh. Thấy đó, chọn ra họ ngay chung quanh như thế này, ngay phía sau và phía trước. Và rồi, nếu có thêm một cái ban công nhỏ để đi ra, thì tốt hơn nữa.

8 Anh Littlefield, nếu Billy ở đây, đã gọi cho tôi đêm qua và anh ấy đang gửi những bản vẽ mô tả về đèn tạm mà tôi đã dâng hiến ở đó, mà các kiến trúc sư...Anh Wood, tôi tin rằng, giá năm trăm đô la chỉ để kiến trúc sư vẽ nó lên. Và ông ấy—ông ấy đang gửi cái đó với giá cả và mọi thứ thuộc tất cả các vật liệu và mỗi cặp một và tương tự như vậy đi theo nó. Và ông ấy đang gửi nó cho chúng ta, và muốn đến; và nói ông sẽ đi đến những người khai thác gỗ và vân vân và xem thử ông có thể bảo họ làm một—một sự giảm giá giống như họ đã làm cho ngôi nhà của ông ấy không. Đèn tạm rất đẹp, không lớn lắm, nhưng đó là một công trình kiến trúc đẹp.

⁹ Vì vậy tôi nói với ông ấy, tôi nói, “Tôi—tôi sẽ đưa nó cho những ủy viên trị sự và ban chấp sự ngay khi ông gửi đến cho Billy và—và sau đó chúng ta sẽ cho họ xem số tiền họ cần phải có bao nhiêu để họ khởi công xây dựng.”

¹⁰ Ông ấy nói, “Khi nào anh làm, tôi sẽ đến, mặc một đồ bảo hộ lao động và ở lại bên các anh trong suốt thời gian đó.” Anh Littlefield quả là một người đàn ông tử tế, một người đàn ông lịch thiệp, rất tốt.

¹¹ Bây giờ, tất cả các bạn cảm thấy ổn, để bắt đầu Năm Mới bây giờ chứ? A-men! Đi ngay vào Năm Mới. Chúng ta muốn bắt đầu nó ngay, hầu việc Chúa. Bao nhiêu người thức dậy vào sáng nay và cảm ơn Ngài về năm cũ và tất cả ý nghĩa của nó, và cầu xin Ngài, “Quên sự ở đằng sau”? Vì vậy, chúng ta đã làm ở bên cạnh giường khi chúng ta thức dậy, và sau đó vào bàn và nơi thường có một bàn thờ gia đình nhỏ, họ quây quần bên bàn và cầu nguyện.

¹² Và vì vậy chúng ta luôn cố gắng tạo thói quen cầu nguyện vào buổi tối trước khi đi ngủ. Tôi có, điều đó, kể từ lần đầu tiên tôi được cải đạo. Thức dậy vào buổi sáng, trời quá tối và mù mịt không thể đi được, tôi—tôi không biết mình sẽ đi đâu. Nhưng nếu tôi chỉ cầu xin Ngài nắm lấy tay tôi và hướng dẫn tôi suốt ngày.

¹³ Rồi tôi nhớ, ngay phía bên kia đường ở đây, khi tôi còn là một thanh niên, Billy Paul khoảng ba tuổi, hoặc bốn tuổi, và chúng tôi sống ngay bên kia đường. Và một đêm cậu ấy muốn uống một cốc nước, và nó ở trong bếp, gạo trong xô. Và tôi đã nói...Ồi, tôi thật mệt mỏi, tôi đã làm việc cực nhọc cả ngày và giáng đến nửa đêm. Và—và cậu ấy nói, “Bố ơi, con—con muốn uống nước.”

¹⁴ Và tôi đã nói, “Billy, vào ngay nhà bếp ở đó, nó ở trên chiếc bàn nhỏ.” Tôi đã nói...

¹⁵ Cậu ấy đứng dậy, dụi mắt và nhìn qua đó, cậu ấy nói, “Bố ơi, con sợ đi lắm.” Hiểu không?

¹⁶ Và tôi nói, “Ồ, thật là...không sao đâu.” Tôi nói, “Con cứ chạy xuống, lấy nước mà uống, con yêu quý. Bố mệt lắm rồi.” Chỉ một khoảng cách ngắn, khoảng từ đây đến cái cửa sổ kia.

Và nó—nó nói, “Nhưng con sợ quá, bố ơi.” Hiểu không?

17 Ô, tôi đã đứng dậy với cậu nhỏ này. Và đưa tay ra nắm lấy tay tôi, và đó là một điều tốt; chúng tôi đã không đi được bốn hoặc năm bước cho đến khi nó đứng phải tẩm thắm nơi Meda đã quét sáp lên sàn, và trên một mảnh vải sơn, và anh em biết điều đó là như thế nào. Và nó cứ đi lui, nhưng tôi đã nắm tay nó, và sau đó nó cứ siết chặt tôi nhiều hơn. Và rồi tôi đứng đó một chút, và tôi nghĩ, “Chúa ôi, đúng thế.” Hiểu không? “Con không muốn đi một bước nào mà không có Ngài nắm tay của con, bởi vì con không biết khi nào con sẽ trượt té.” Anh em hiểu không? “Và chừng nào con có thể cảm nhận được bàn tay quyền năng, lớn lao của Ngài ôm chặt tôi, tôi biết Ngài sẽ nắm giữ tôi trong những lúc tôi...” Hiểu không?

18 Vì vậy, tôi cố gắng tạo một thói quen về điều đó, để—để giữ bàn tay của tôi trong tay Ngài. Và đôi khi tôi đã làm những việc có vẻ lỗ bịch trong cái nhìn của chính mình, những việc như vậy dường như rất phi tự nhiên đối với tâm trí con người; nhưng nếu chúng ta để mặc nó, tôi thấy rằng đó là điều duy nhất mà có thể được thực hiện là đúng.

19 Anh chị em biết, những điều mà trông có vẻ không đúng ở ngay đây, nếu Đức Chúa Trời dẫn dắt anh chị em đến với chúng, thì chúng sẽ phải đúng ở một chỗ nào đó ở đây, anh chị em thấy đấy, bởi vì Ngài biết cách để dẫn dắt. Vì vậy, thấy rằng Ngài là nguồn ân điển đầy đủ mọi sự của chúng ta, và tất cả những gì chúng ta cần hoặc quan tâm thì đều ở trong Ngài, thế thì chúng ta hãy gạt bỏ mọi thứ khác ngoài Ngài và nắm lấy bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời.

20 Chúng ta đã thường hát một bài hát ở đây, tôi đã không nghe nó được hát trong một thời gian dài. Bây giờ, tôi không thể hát và có...Tôi không nghĩ rằng có người lạ nào với chúng ta. Vì vậy tôi...Đó là lý do tôi thử hát những bài hát ngắn này, anh em biết đấy, vì tôi rất thích nó. Và Gene, ước gì anh để bài này được ghi âm qua cuốn băng đó trước công chúng! Đã từng hát một bài hát ngắn ở đây:

Thời gian được lấp đầy với những chuyển dời
nhanh chóng,
Không có gì trên trái đất có thể đứng vững.

Hãy xây những hy vọng của bạn trên những
điều Đời đời,

Nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Bao nhiêu anh em đã từng nghe bài hát này? Ồ, tôi thích nó,
còn anh em? Chúng ta hãy hát thử một câu của nó:

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Xây những hy vọng của bạn trên những điều

Đời đời,

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Chúng ta hãy thử hát một câu:

Khi cuộc hành trình chúng ta hoàn tất,

Và với Chúa chúng ta đã sống đúng,

Nhà đẹp đẽ sáng láng của bạn trong miền Vinh
hiển,

Linh hồn thích thú của bạn sẽ ngắm xem!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Xây những hy vọng của bạn trên những điều

Đời đời,

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

²¹ Bây giờ chúng ta hãy đứng một phút để cầu nguyện, nếu anh
em muốn, trong khi chúng ta giơ một tay lên với Đức Chúa Trời
và hát lại câu đó:

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Xây những hy vọng của bạn trên những điều

Đời đời,

Hãy nắm giữ bàn tay không đổi dời của Chúa!

Đừng ham muốn những giàu có hư không của
thế gian này,

Điều đó thật chóng tàn,

Xây những hy vọng của bạn trên những việc

Đời đời,

Chúng sẽ không bao giờ qua đi!

²² Lạy Cha Thiên Thượng, như chúng con đang đứng, Chúa ôi, chúng con thích hát những bài hát xưa đó, chúng đi sâu vào bên trong tấm lòng của chúng con và bày tỏ tình yêu của chúng con với Ngài, Đức Chúa Trời hằng sống. Và khi chúng con giơ tay lên, Chúa ôi, sáng nay, đó là một nhắc nhở nhỏ rằng “Năm giữ bàn tay chúng con, Chúa ôi.” Như con đang kể về Billy Paul, nó đã nắm chặt tay con như thế nào, nó sẽ ngã nếu nó không được con đang nắm giữ nó. Và, Ôi Chúa, biết bao nhiêu lần chúng con đã té ngã nếu Ngài đã không nắm lấy tay chúng con! Suy nghĩ cách mà nó, không có mẹ, như một đứa trẻ thơ... và làm thế nào... làm thế nào trải qua đời sống, mà những con đường nó đi, ắt hẳn đã bị giết lâu rồi, nhưng có một Bàn tay vĩ đại đã vươn ra đến nơi mà bàn tay của con không thể nào vươn tới được, và nắm giữ. Vậy thì, chúng con thật biết ơn vì điều đó.

²³ Lạy Chúa, thật vui mừng biết, rằng khi chúng con cảm thấy linh hồn mình tách rời khỏi thể xác này, rằng vẫn còn một bàn tay mà chúng con có thể vươn tới và nắm lấy, sẽ hướng dẫn chúng con qua sông. Chúng con cảm ơn Ngài về những điều này, sự đảm bảo này, sự đảm bảo tốt đẹp này mà chúng con có, một cái Neo của linh hồn, để giữ cho chúng con được vững vàng khi chúng con đang bước đi trên cuộc hành trình này hoặc chèo lái trên biển đời trang trọng.

²⁴ Và chúng con cầu nguyện, thưa Cha, rằng như lời nhà thơ, “Người nắn lòng, và một người anh em bị đắm tàu, nhìn thấy sự vững vàng của chúng ta (trên con tàu), thấy nó, tim sẽ đập trở lại, và được sự khích lệ để cố gắng lần nữa”; biết rằng Đức Chúa Trời đầy đủ mọi sự, nếu chúng con vấp té hoặc sa ngã, thì bàn tay vĩ đại của Ngài đang ở đó để giúp đỡ chúng con. Ân điển của Ngài là đầy đủ.

²⁵ Giờ này chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, sáng hôm nay, bắt đầu một Năm Mới trong những bài thánh ca và sự ngợi khen và vui mừng, và biết rằng Đức Chúa Trời sẽ hướng dẫn chúng con đi suốt hành trình đời sống và bước qua bên kia con sông sự chết, vào trong miền Đất hứa đó. Mắt của chúng con hướng về nơi xa kia dòng nước đang dâng trào của Giô-đanh sáng nay, đến nơi các cánh đồng của—của cỏ ba lá và những cánh

đồng cây thường xanh đang mọc, và chúng con cầu xin, Chúa ôi, rằng linh hồn của chúng con sẽ nắm bắt được khả tượng đó và không bao giờ để nó mất đi. Một ngày nào đó khi chúng con phải đi xuống dòng suối đó nơi nó băng qua, mà, giống như Ê-li ngày xưa, Áo choàng của Đức Chúa Trời sẽ đánh tan những luồng tử khí và chúng con sẽ bước qua mà không sợ hãi. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁶ Xin giúp chúng con khi chúng con đến gần Lời của Ngài. Lạy Chúa, con cầu xin Đức Thánh Linh của Ngài sẽ xúc dầu cho Lời này. Chúng con chắc chắn không đủ khả năng để dạy cho họ, không phải là một thầy giáo. Chúng con biết rằng cách duy nhất mà chúng con có thể biết Nó là nhờ Giáo Sư lớn vĩ đại đó đến và nhận lấy nơi cư trú của Ngài—của Ngài trong lòng chúng con, và—và chế ngự tâm trí của chúng con theo cách như vậy (và những ý tưởng của chúng con) cho đến nỗi chúng con sẽ...Ngài sẽ thông giải Lời Thánh cho chúng con. Chúng con hoàn toàn nương dựa vào cách đó.

²⁷ Và suy nghĩ về điều đó, Chúa ôi, ồ, thật tuyệt vời làm sao khi có một Cha hằng sống như thế, mà đã có từ...đó là chính sự sinh ra Đời đời, mà sẽ giáng xuống với những hữu thể phàm trần này và giúp đỡ chúng con, và sẽ đem Lời Ngài và cho Nó đặt vào môi miệng chúng con và vào lòng và tai chúng con để chúng con có thể nghe Nó và sống, để cứu chuộc chúng con khỏi một lời rửa sả mà chúng con không thể làm gì với việc nó sẽ đến, Cha ôi, bởi vì điều đó đã được làm bởi loài người và chúng con là hậu tự của—của cặp vợ chồng đầu tiên đó. “Và chúng con được sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác.” Nhưng một Đức Chúa Trời công bình và hằng sống biết rằng chúng con không làm gì được với điều đó, nên đã mở ra một con đường cứu thoát và ban cho chúng con đặc ân được bước đến. Thật chúng con vui mừng vì chúng con là những người đã được đến với Nhà Cha!

²⁸ Bây giờ chúng con cầu xin, rằng Ngài sẽ ban phước trên hội thánh chúng con tại đây, Anh Neville, mục sư dũng cảm của—của chúng con, đầy tớ khiêm nhường của Ngài. Chúng con cầu xin cho những chấp sự của chúng con và những ủy viên của chúng con, rằng Ngài sẽ ban cho họ một năm tuyệt vời nhất mà họ từng

có. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban cho họ cuộc sống lâu dài. Xin bổ sức cho họ, lạ Chúa, họ là những đầy tớ của Ngài. Xin cho họ luôn giữ lòng dũng cảm trong trọng trách của họ. Xin ban phước trên tín đồ, những—những thành viên, những con cái yêu dấu của Ngài đến với nhà này. Đức Chúa Trời ôi, chúng con xin công bố cho linh hồn của mỗi một người trong họ mà vượt qua ngưỡng cửa để bước vào nhà này. Chúng con công bố điều đó cho Ngài, Chúa ôi. Xin giúp chúng con là những mục sư truyền đạo như vậy mà sẽ mang Lời rất đơn sơ và rất chân thật, bởi Đức Thánh Linh, đến nỗi họ sẽ ao ước được giống như Ngài, Chúa ôi. Xin nhậm lời. Chữa lành người đau ốm và bệnh tật mà đến đây. Và trên toàn thế giới, xin ban cho điều đó trong mọi nhà của Đức Chúa Trời.

²⁹ Cuối cùng, khi Ngài đã xong, lạ Chúa, xin cho chúng con được vào cổng của Ngài, ngồi xuống bàn tiệc chào mừng của Đức Chúa Trời, và ăn và sống với nhau qua những thời đại bất tận. Cho đến lúc đó, xin cho chúng con có sức khỏe và sức mạnh, hạnh phúc, sự vui mừng, quyền năng và sức mạnh, và những phước lành của Đức Thánh Linh dẫn dắt chúng con. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men. Xin mời ngồi.

³⁰ Tôi thật cảm kích với âm nhạc tốt đẹp đó sáng hôm nay. Mà... Tôi vừa mới vào, đúng giờ, nói chuyện với người bạn tốt của tôi, Anh Skaggs, và—và Anh Gene ở đằng sau kia, và người anh em khác tại cửa; cho đến khi tôi chỉ nghe được một phần của nó, nhưng nó đã được thu lại trên máy ghi âm rất tuyệt.

³¹ Tất cả anh chị em thích thú Khải Huyền như thế nào? Tốt chứ? Tôi tin toàn bộ sách giống như cô con gái nhỏ của tôi, Sarah, ở phía sau đó, nó trở thành “những cuộc cách mạng” với tôi, nó thực sự là—nó thực sự là những cuộc cách mạng lặp đi lặp lại. Anh chị em biết đấy, tôi ước gì chúng ta chỉ có bây giờ cho đến khoảng tháng Ba hoặc tháng Tư, chỉ để trái một miếng vải bạt lớn vĩ đại ra ở phía sau đây và chỉ đến vào ban ngày và vẽ ra những bức tranh đó cùng toàn bộ biểu đồ, và chỉ kéo lên kéo xuống giống như những cái cửa chớp, anh em biết đấy, giống như tôi đã luôn mơ về một lúc nào đó có một đèn tạm lớn vĩ đại ở đâu đó nơi tôi có thể vươn tay xuống và kéo biểu đồ này xuống,

đến mọi cách ngang qua bực giảng; và những sự mặc khải và sự thông giải mà Chúa đã ban cho tôi, và tôi lấy một cái que bắt đầu chỉ chỗ này đến chỗ kia trải qua các thời đại này. Rồi khi chúng ta đi xuyên suốt với điều đó, treo cái khác lên, kéo cái khác xuống như thế này và bắt đầu về điều đó, và dạy nó xuyên suốt. Ồ, đó thật như một thiên đàng nhỏ, phải không? Cứ ngồi suốt cả mùa đông, chỉ ngồi đó với Chúa.

³² Thật tốt được ở một mình với Ngài! Anh em biết đấy, chúng ta đã từng hát một bài hát, “Có những lúc tôi muốn ở một mình với Đấng Christ Chúa tôi, tôi có thể trình lên một mình Ngài tất cả những nan đề của tôi.” Hãy xem, đó là cách để có được. Họ đã thường hát, Roy Davis, đã từng hát bài hát nhỏ này, *Lên Đi và Cầu Nguyện với Chúa Jêsus*. Mọi sự chỉ hướng về...mọi sự anh chị em có thể nhìn xem luôn nằm ngay trong đường lối Chúa Jêsus Christ, phải không?

³³ Bây giờ, về các thời đại hội thánh mà chúng ta đã nói đến, tám ngày qua trong buổi nhóm...Thế thì tối hôm qua tôi nghĩ chúng ta đã đi đến câu thứ 2 của chương thứ 4 của Khải Huyền. Và tôi thiết tưởng tất cả anh chị em ở đây tối hôm qua đều—đều hiểu nó. Và vì vậy tôi...có lẽ nếu tôi viết xuống một hoặc hai câu của nó sáng nay, và...Hoặc có thể nhiều hơn theo sự dẫn dắt của Chúa, tôi không biết. Tôi đã đi đến khoảng câu thứ 6 hoặc 7 ở đây, chỉ những phân đoạn nhỏ đã được viết xuống để tôi có thể quay lại trong những phần khác trong Kinh Thánh và rút ra những điều đó, và chỗ mà tôi đã nghiên cứu ngày hôm qua.

³⁴ Và bây giờ, chúng ta thấy, chúng ta đã để lại tối hôm qua, tôi tin, ở câu thứ 2, bắt đầu câu thứ 3, tôi nghĩ là vậy. Và chúng ta đã dừng lại chỗ “Tiếng Kèn.” Đúng vậy không, “Âm thanh của Tiếng đó”? Hãy để tôi đọc hết để chúng ta quay lại bây giờ:

Kế đó tôi nhìn xem, và, này, một cái cửa mở ra trên trời: và tiếng thứ nhất mà tôi đã nghe đang nói với tôi như đó là của một tiếng loa; phán cùng tôi rằng, Hãy lên đây, và Ta sẽ cho người thấy những điều...phải xảy đến sau này.

Và tức thì tôi được thánh linh cảm hóa: và, kìa, một ngai được đặt tại trên trời, và một đấng ngự trên ngai.

Và một đấng đương ngồi trên ngai...đấng ngồi đó rực rỡ trông như...bích ngọc và...ngọc mã não; và có một cái móng chung quanh ngai, trông giống như lục bửu thạch.

³⁵ Ô, điều này tuyệt vời, ồ, bài học tuyệt vời! Và sáng nay, ngay trước khi tôi đọc xuống, tôi đã đọc xuống đây ở câu thứ 6, Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi, mình không thể hiểu được điều đó, bởi vì đây là điều gì đó trong câu 6 này mình muốn tất cả mọi người phải nghe thật kỹ, khi chúng ta đến *những con thú* này.” Các định nghĩa khác nhau về những con thú này ở đây, nhìn lại bản gốc, một là một loại con thú, và bốn con thú còn lại là một loại khác. Một là động vật, trong tiếng Hy Lạp, giống như “động vật hoang dã.” Loại khác này không được dịch ngay trong bản King James, vì nó không phải *những con thú*, nó là “những Sanh vật sống.” Và những con Sanh vật đó thế nào, chúng là gì, nó không phải là người cũng không phải Thiên sứ. Vậy nó là “những Sanh vật sống,” và chúng có bốn khuôn mặt thế nào và bốn...Ồ, chao ôi, chúng ta đưa điều đó xuống ngay với Phúc âm, và đưa nó trở lại ngay và đặt nó vào ngày hôm nay tại đây hết sức hoàn hảo. Và, nên nhớ, *bốn* là con số thế gian. Hiểu không? Và đó thật sự là một bài học tuyệt vời ở đó, và vì vậy tôi—tôi khá chắc rằng chúng ta sẽ không sa đà vào điều đó; có lẽ chúng ta sẽ vậy. Nhưng nó thật tuyệt vời!

³⁶ Thế thì, ý Chúa, nếu chúng ta còn ở quanh đây, có lẽ Chúa nhật tuần đến chúng ta có thể thử điều đó một lần nữa; cố gắng, xuống, xem liệu chúng ta có thể hoàn thành chương thứ 4 này trước khi chúng tôi đi khỏi. Chúng tôi vẫn chưa biết chính xác sẽ bắt đầu nơi đâu tiên ở đâu.

³⁷ Bây giờ, chúng ta thấy rằng *sau khi*, “Sau những điều này.” *Sau khi* có nghĩa là “Sau khi các thời đại hội thánh không còn nữa.”

³⁸ Lúc đó Giảng được kêu gọi lên chốn cao hơn, “hãy lên đây,” có nghĩa là “hãy lên ở đây.” Ngài đã tỏ cho ông thấy tất cả những gì sẽ xảy ra trong thế gian của thời—thời đại Hội thánh. Rồi sau khi những thời đại hội thánh này đã kết thúc, thế thì chúng ta thấy rằng Giảng là hình bóng của mọi tín hữu thật mà sẽ được

triệu tập bởi Đấng Christ trên Cao. Đúng không? Được triệu tập, “Hãy lên đây.”

³⁹ Và chúng ta thấy rằng Tiếng mà đã nói với ông là Tiếng của một chiếc kèn, rõ ràng, dễ phân biệt, và đó cũng chính là Tiếng nói đã nói với ông ở đây trên trái đất. Hãy xem, chùng nào Ngài còn ở giữa bảy chân đèn vàng, Ngài đang nói với...hoặc từ:Ồ, tôi thích điều đó, “phán từ những chân đèn.” Thấy đó, Ngài đã ở trong những chân đèn, từ đó phán ra cùng Hội thánh của Ngài. Rồi khi thời đại hội thánh đã chấm dứt, Ngài rời khỏi đất và di chuyển lên Trời và Ngài đã gọi những Kẻ được cứu chuộc của Ngài lên cùng Ngài.Ồ, điều đó chẳng tốt đẹp sao? Tôi—tôi...Ồ, điều đó khiến cho tim tôi nhảy nhót.

⁴⁰ Và hãy nhớ, khi chúng ta mang theo những thứ này, tôi muốn đặc biệt là những người trẻ cải đạo như Chị Ina ở đây, hoặc, và Ina, đúng hơn, và chồng cô ấy, và Rodney và—và vợ anh ấy, và Charlie và họ, hiểu rằng những điều này, và nhiều người trong số các bạn trẻ vừa đến với Chúa, điều đó vẫn chưa đi quá xa, chỉ cần ném trái Ngài và thấy rằng Ngài tốt lành và nhân từ. Bây giờ, để ý điều này, rằng những điều này mà chúng ta đang nói, những gì chúng ta đang cố gắng làm là giúp anh chị em ổn định đức tin của mình, rằng khi Đức Chúa Trời nói điều gì, thì điều đó chắc phải xảy ra. Nó chỉ đơn giản là sẽ không sai! Cho dầu... Nó có thể trông có vẻ xa vời một triệu dặm...và không bao giờ có thể xảy ra, nhưng Đức Chúa Trời sẽ khiến nó quanh quẩn ở đâu đó để rồi nó phải xảy đến. Và Ngài làm như vậy để thử nghiệm anh chị em.

⁴¹ Hãy nhìn những gì Ngài đã phán với Áp-ra-ham. “Hãy đem con trai ngươi lên đỉnh đồi và giết nó,” sau khi ông đã chờ đợi nó hai mươi lăm năm. Và Ngài phán, “Hãy đem nó lên đây và giết nó.” Và làm thế nào...? “Ta sẽ khiến ngươi trở nên cha của nhiều dân tộc.”

⁴² Và Áp-ra-ham, một trăm tuổi; vợ ông, chín mươi; và đứa con duy nhất của họ...Lúc đó Áp-ra-ham khoảng một trăm mười lăm. Vì vậy ông nói, “Nó sẽ thế nào, làm sao—làm sao có thể có điều đó được? Nếu tôi, một người già, ở tuổi như tôi, và đã đợi hai mươi lăm năm...Ngài ban cho tôi lời hứa khi tôi ở tuổi bảy lăm,

và bây giờ tôi đã một trăm. Và Sa-ra đã sáu lăm, và bây giờ bà đã chín mươi. Làm sao? Sau khi chúng tôi có đứa con này... Và Ngài bảo với tôi trước kia, hai mươi lăm năm trước khi mà tôi đã bảy mươi lăm tuổi, tôi ‘sắp có con’ sau khi chung sống với Sa-ra ngần ấy năm này, tôi đã vô sinh và bà cũng không còn khả năng sanh sản. Vậy thì thế nào? Tuy nhiên, Ngài đã khiến cho tôi có thể sinh sản và khiến cho bà có thể sinh sản, và rồi ban cho chúng tôi đứa trẻ này. Và chúng tôi đã nuôi dạy nó ở đây đến mười lăm tuổi, và qua đứa trẻ này Ngài bảo rằng Ngài sẽ ‘Ban phước cho các Dân Ngoại và mọi dân tộc trên thế gian,’ và thậm chí khiến cho tôi trở nên cha của những Dân Ngoại, khiến cho tôi trở nên một người cha. Rồi trong thời đại sắp tới, Chúa ôi, mà Ngài sẽ khiến cho tôi trở nên cha của mọi dân tộc ở dưới các tầng trời qua đứa trẻ này. Và qua đứa trẻ này Đấng Cứu Chuộc sẽ đến, và qua Đấng Cứu Chuộc đó Ngài sẽ cứu chuộc cả nhân loại. Ngài sẽ làm điều đó thế nào, thưa Chúa?” Đó không phải là tư tưởng của Áp-ra-ham, đó không phải thắc mắc của Áp-ra-ham. Sự vâng lời! Không nói, “Ngài sẽ làm điều đó như thế nào?”

43 “Đó không phải là việc của tôi. Ngài đã phán điều đó, vì vậy tôi biết Lời Ngài là đúng, nếu Ngài có thể giữ Lời Ngài dành cho tôi và có thể bày tỏ cho tôi điều đó khi tôi đã bảy lăm tuổi; lúc Ngài gọi tôi và phán rằng, ‘Hãy phân rẽ và đi đến miền đất lạ,’ tôi đã ở trên vùng đất này hai mươi lăm năm rồi. Bây giờ, một người già, sống với người vợ mà tôi đã từng sống với bà từ khi còn con gái, bà là người em cùng cha khác mẹ của tôi. Và rồi tôi sống... tất cả thời gian này. Và Ngài ban cho tôi đứa con này mà Ngài đã hứa; tôi đã nhận lãnh nó như một người đã chết. Và nếu Ngài nói ‘giết nó đi,’ Ngài cũng có thể khiến nó sống lại từ kẻ chết.” Ồ, chao ôi! Đó là cách, đó là điều đó. Và Ngài đã làm.

44 Và ngay khi ông vâng lời Đức Chúa Trời một cách trọn vẹn, gỡ những sợi tóc phủ trên mặt của Y-sác ra, rút cây giáo ra để giết... con của chính mình, con trai duy nhất của ông. Đức Chúa Trời đã cho thấy một khuôn mẫu, tỏ cho chúng ta thấy. Ngài đã làm điều đó để làm gì? Ngài không cần phải làm thế. Nhưng Ngài đã làm điều đó để anh em và tôi, để chúng ta có thể nhìn thấy những điều này trong thời kinh hoàng tăm tối này nơi lòng người chứa

đầy sự dữ, hầu cho chúng ta có thể biết rằng Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài. Cho dù nó có vẻ không đủ hiệu quả, nó có thể không thể được đến mức nào đi nữa, Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời và Ngài giữ mọi lời hứa mà Ngài đã hứa.

⁴⁵ Đó chính là điều tôi đang cố gắng nói với anh chị em khi chúng ta đang ở đây trong buổi nhóm chữa lành này. Đứng ở đây, anh em nói, “Tôi bị đau.” Và anh em...Không còn nghi ngờ gì nữa, anh em bị đau ốm. Nhưng Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài! Rồi Ngài sẽ giáng xuống. Bây giờ, hãy xem, Ngài đã thực hiện một sự chuộc tội ở đây để Ngài—để Ngài sẽ chữa lành cho anh chị em. Đó là những gì Ngài đã làm. Bây giờ, điều duy nhất mà Ngài yêu cầu anh chị em làm là hãy tin điều đó, giữ lấy nó giống như Áp-ra-ham đã làm.

⁴⁶ “Ồ, bác sĩ nói tôi sẽ—tôi sẽ sống thêm một ngày nữa thôi.”

⁴⁷ Tôi không quan tâm. Điều đó tốt, đó là tất cả những gì người đó biết, đó là điều tốt nhất mà ông ấy biết. Làm thế nào Áp-ra-ham sẽ nhận đứa trẻ này sau khi đã đặt nó nằm lên đây, và Lời của Đức Chúa Trời đã bảo ông để “đi giết đứa trẻ ấy”? Làm sao ông có thể làm điều đó? Đó không phải là vấn đề. Đức Chúa Trời đã phán hãy làm điều đó thì cứ làm. “Làm thế nào tôi sẽ khỏe mạnh khi bác sĩ nói rằng tôi không thể được lành?” Tôi... đó không phải của tôi...để đặt câu hỏi; đó là nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời. Và ngay sau khi điều đó được bày tỏ cho anh em rằng anh em sẽ khỏe mạnh, thì anh—anh em chỉ cần nhớ rằng anh em sẽ được khỏe mạnh. Không có gì có thể ngăn cản anh em khỏi nó. Đúng thế. Hiểu không?

⁴⁸ Vì vậy, khi Áp-ra-ham hoàn toàn vâng lời...Ngài sẽ làm điều đó như thế nào? Khoảnh khắc cuối cùng, năm phút cuối cùng đã đến, ba phút cuối cùng, hai phút cuối cùng, một phút cuối cùng, ba mươi giây cuối cùng, giây cuối cùng đến, khi bàn tay đã sẵn sàng để lấy đi mạng sống của cậu bé, Đức Chúa Trời phán, “Hãy dừng ngay tại đó. Hãy dừng lại ngay ở đó, đấy. Ta thấy rằng người thật sự tin cậy Ta. Bây giờ, Ta thật sự làm điều này, hồi Áp-ra-ham, để tỏ cho Đền tạm Branham thấy trong những ngày tới, đấy, điều gì sẽ xảy ra, rằng họ phải tin cậy Ta. Họ không được nghi ngờ Ta chút nào. Hãy tin cậy Ta!”

49 Gần như lúc đó, ông...Đây là một cửa lễ, ông chẳng bao giờ làm điều đó vô ích. Không, ông không bao giờ làm điều đó vô ích, vì ngay lúc đó một—một con chiên kêu be be, một con chiên đực nhỏ đã bị mắc sừng vào bụi cây trong một nơi hoang dã. Và biết bao lần chúng ta đã nói đến điều này rồi. Làm sao con chiên đực ở đó được? Làm sao, nó qua thoát qua những loài động vật hoang dã? Cách nền văn minh hàng trăm dặm, giữa sư tử, chó rừng, chó sói, mọi loại động vật hoang dã ở đó, lên trên đỉnh núi, nơi không có nước cũng không có cỏ, nó đang làm gì ở đó? Đức Chúa Trời đã tạo ra nó, thật sự đã đặt nó tại đó.

50 Và để nhìn thấy Ngài trong những ngày của chúng ta mà chúng ta đang sống! Bây giờ, sáng nay tôi sẽ phải làm rất nhiều—những điều cá nhân cần nói, để đạt được điều tôi muốn nói. Đó là lý do tại sao tôi đang ủng hộ điều này theo cách của tôi, trước khi bắt đầu vào việc này. Tôi muốn anh em hiểu rằng những điều này nghe có vẻ cá nhân, chúng không có nghĩa cá nhân. Chúng chỉ được đưa ra để cho anh chị em một tấm gương hầu cho đức tin anh chị em có thể yên nghỉ một cách trang trọng trong đức tin ở trong Đấng Christ, anh chị em có thể yên nghỉ trên lời hứa của Ngài. Bởi vì Đức Chúa Trời giữ lời hứa của Ngài thật hoàn hảo nhất như có thể được, bây giờ đang tỏ cho chúng ta thấy.

51 Và hãy nhìn vào *Đức Giê-hô-va Di-rê*, mà Áp-ra-ham đã gọi Ngài, trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là “Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn cho chính Ngài một cửa lễ.” Đức Chúa Trời có thể làm điều đó. Ngài đã làm theo cách của Ngài. Nếu Ngài phán...Ngài đã bảo Nô-ê...

52 Anh chị em nói, “Ồ, điều đó chỉ dành cho Áp-ra-ham thôi.” Không. Ngài đã phán tất cả qua suốt thời đại, và Ngài vẫn còn đang phán.

53 Ngài đã phán với Nô-ê ở đó, mà, như chúng ta sẽ đề cập đến trong buổi sáng hôm nay, “Ồ, trời sẽ mưa.” Tại sao không có... không hề có một đám mây trên bầu trời. Suối nước lớn nhất chỉ là một nhánh nơi Đức Chúa Trời tưới ướt đất, một con suối nhỏ ở đâu đó. Đó là dòng suối lớn nhất đã có ở đó.

54 Vậy thì, người ta nói, “Làm sao có chuyện nước từ trên kia rơi xuống thế gian này ở đó? Chỉ cho tôi xem nó ở đâu trên đó trong mặt trời nóng bức đó, nếu không có ở trên đó.”

55 “Nếu Đức Chúa Trời đã phán, ‘hãy đóng một con tàu, thì điều đó sẽ phải đến,’ công việc của tôi là đóng tàu và chuẩn bị sẵn sàng, bởi vì nó sẽ đến. Ngài là Giê-hô-va Di-rê, Ngài có thể cung cấp nước ở trên đó.”

56 Và điều duy nhất Ngài làm là để cho con người, một kẻ ngu ngốc, ngớ ngẩn, làm chính xác với khoa học của mình, để làm ứng nghiệm những gì Ngài biết rằng nó sẽ xảy đến. Đức Chúa Trời không hề hủy diệt thế gian; con người hủy diệt thế giới. Đức Chúa Trời không hủy diệt điều gì cả, Đức Chúa Trời cố gắng để bảo tồn mọi thứ. Con người tự hủy hoại chính mình bởi sự hiểu biết của mình, giống như người đã làm trong vườn Ê-đen ở cây đó, vân vân. Và vì vậy người cuồng tín nào đó đã nắm giữ năng lượng nguyên tử nào đó, ở đâu đó, mà họ đã có nó.

57 Họ—họ có thể làm việc với nó lúc đó, bởi vì họ có thể làm những điều sau đó với nó mà chúng ta chưa bao giờ học biết. Chúng ta không tiến xa đến mức đó. Có thể mất ba hoặc bốn năm, hoặc hơn nữa, trước khi chúng ta có thể làm được, để làm những gì họ đã làm. Họ đã xây dựng các kim tự tháp và tượng nhân sư và vân vân. Chúng ta không bao giờ có thể làm điều đó. Chúng ta không thể tái tạo điều đó, không có cách nào để chúng ta làm điều đó, chỉ trừ khi chúng ta có thể có được năng lượng nguyên tử. Năng lượng xăng, điện lực, sẽ không thể nâng một trong số những tảng đá, sẽ không di chuyển nó khỏi mặt đất. Và một số trong chúng là một khối phổ cao, lên trên không trung, và nặng một tỷ tấn. Làm thế nào để họ đưa chúng lên đó? Thế mà, họ đã biết cách.

58 Và họ đã công bố điều đó ra, người nào đó đã để một trong những quả bom nguyên tử bay vào màn hình của một số người khác, ở trong những ngày đó, bởi vì, “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê thế nào,” như nó đã có, loại văn minh đó, loại người thông minh đó; “như nó đã xảy ra trong thời Nô-ê thế nào, nó cũng sẽ xảy ra vậy, nó cũng sẽ xảy ra trong ngày Con Người hiện đến.” Một sự lặp lại những gì đã có! Hiểu không?

59 Ở đây cách đây không lâu, họ đã đào một hệ thống cung cấp nước hiện đại, đã có dưới—dưới đây ở Mexico trước trận đại hồng thủy. Anh em đã thấy nó không? Nó được đăng trên báo, nơi mà một công trình cấp nước hiện đại giống như chúng ta hiện có, đã chìm sâu dưới mặt đất cho đến nay; nguyên tử nào đó đã phủ lên nó. Nó chỉ nổ tung và bay qua như thế. Hiểu không?

60 Vậy thì, “như đã xảy ra trong thời Nô-ê thế nào,” những con người thông minh, những người thông minh với năng lượng nguyên tử của họ và mọi thứ, có thể xây kim tự tháp và tượng nhân sư và vân vân. “Như đã xảy ra trong thời đó, nó cũng sẽ xảy ra như vậy.” Nhưng ngày nay công việc phải bị cắt giảm, vì có một dân được Cất lên được đem đi. Giống như Hê-nóc, có một dân được mang đi. Chúng ta ở trong lớp học đó buổi sáng nay, những người mà được đem đi giống như Nô-ê trải qua cơn nước lụt.

61 Nhưng hãy nhớ, trước khi...Đừng quên điều này! Trước khi một giọt mưa rơi xuống, trước khi có một giọt trên bầu trời, trước khi Nô-ê từng—đã từng đóng xong con tàu, Hê-nóc đã được đem về Nhà. Hê-nóc được cất lên không có sự chết, chỉ bắt đầu đi một ngày nọ, và—và lực hút của quả đất đã không thể giữ ông lại được. Và ông thấy một chân của mình hồng lên một chút, và chân kia hồng lên một chút, rồi chân kia cũng hồng lên một chút, và điều đầu tiên anh chị em biết, ông nói, “Tạm biệt, thế gian.” Chỉ bước đi tiếp vào miền Vinh hiển.

62 Và khi Nô-ê nhìn quanh và không thể thấy Hê-nóc ở đâu cả, ông nhìn quanh và ông không biết Hê-nóc đã đi đâu, rồi ông nói, “Bây giờ là lúc phải đóng con tàu.” Hiểu không? Và ông khởi công đóng con tàu để mang theo những gì còn sót lại.

63 Đó chính là điều sẽ xảy ra ở đây. Hội thánh đã được cất lên Trời, và Giảng bây giờ được đem đi với Nó như một hình bóng của người được sống lại, như chúng ta đã đề cập đến tối hôm qua. Và nhận ra rằng cũng chính Tiếng nói này mà đã triệu tập ông nhìn lại trái đất, chính là Tiếng nói đã triệu tập ông đi lên.

64 Ồ, mọi Cơ-đốc nhân! Chính Tiếng nói đó, Charlie à, mà đã gọi anh ngày nọ dưới đó ở Kentucky, để “Quay lại,” là cùng một Tiếng nói sẽ triệu tập anh chị em, “Hãy lên đây!” Anh có vui vì

điều đó không, Anh Evans? Tiếng mà đã nói, “Hãy quay lại,” cũng là Tiếng đã nói, “Hãy lên đây!” Ô, chao ôi! Ở đó, thật là lệnh triệu tập tuyệt vời! Thật là một thực tế! Rõ ràng, dễ phân biệt như một tiếng kèn, “Hãy quay lại, hầu việc Ta! Hãy lên nơi Ta đang ở.”

65 Ở đó, chúng ta thấy ông đại diện cho những người đã chết, Mô-i-se đại diện cho các thánh đã chết; đã sống lại. Ê-li, với nhóm người của ông vào ngày sau rốt, với nhóm người được Cát lên đang đứng đó. Tất cả ở trước Đức Chúa Jê-sus! Giảng đã bày tỏ rằng...Chúa Jê-sus đã bảo rằng ông—ông sẽ không chết, và đó là điều xảy ra cho họ nếu ông còn sống cho đến khi ông nhìn thấy Chúa Jê-sus hiện đến. Và những môn đồ đã bỏ qua lời nói đó.

66 Ôi, ước gì tôi có thể làm cho hiểu thật, thật sâu sắc ngay bây giờ, trong vài phút, đối với hội thánh. Mọi người biết...Và mọi người đều sống một—một cuộc sống riêng tư với Chúa. Đó là chuyện riêng, những điều của Thánh Linh đưa anh em đến những nơi mà thậm chí anh em không dám nói về nó.

67 Tôi đã nhận thấy điều này trong chức vụ nhỏ bé, khiêm tốn của chính mình, rằng có nhiều lần tôi sẽ nói điều gì đó và không biết tại sao tôi lại nói điều đó, và nó có vẻ không ổn (Tuy nhiên, ai đó sẽ nói điều gì đó.), nhưng tôi sẽ theo dõi và điều đó sẽ đến thật là hoàn hảo đến mức như nó có thể xảy ra. Đức Chúa Trời sẽ khiến nó xảy ra! Khi tôi muốn nói điều gì đó, tôi sẽ nói, “Ồ, này, đợi một chút. *Anh chàng đó, như vậy-như vậy, điều này xảy ra trên đây, vậy thì điều đó—điều đó chỉ phải xảy ra cách đó.*”Ồ, thực sự, tôi—tôi không biết tại sao tôi lại nói điều đó. Và điều đầu tiên anh em biết, nó đúng cách đó. Đức Chúa Trời làm điều đó!

68 Vậy thì, khi các môn đồ đã nói, “Ồ, Chúa Jê-sus đã nói rằng ‘người này sẽ không chết.’” Chúa Jê-sus không hề nói vậy.

Chúa Jê-sus phán, “Ta muốn người cứ ở cho tới khi Ta đến thì can hệ gì với các người?”

69 Nhưng khi thấy các môn đồ nói về điều đó, Chúa Jê-sus bèn cúi xuống và đem Giảng và mang ông lên để cho ông thấy toàn bộ sự việc, thấy sự diễn tập về sự Đến của Chúa. Giảng đã nhìn thấy Hội thánh, ông thấy sự kết thúc của thời đại Hội thánh, ông

thấy sự kết thúc của người Do-thái, ông thấy sự Tái Lâm, ông đã thấy tất cả theo thứ tự.

⁷⁰ Và hãy xem những điều Đức Chúa Trời đã phải làm; đun sôi ông trong mỡ trong khoảng hai mươi bốn tiếng đồng hồ dưới đó, để cho họ thấy rằng ông là Thiên liêng, rằng Thánh Linh Thiên liêng đã xúc dầu cho—cho linh hồn-thuộc về...(phần bên ngoài, thuộc về đất, hoặc bất cứ điều gì anh em gọi nó, xác thịt con người), đã tác động rất Thiên liêng cho đến nỗi mỡ nóng cháy trong hai mươi bốn giờ thậm chí không cháy sém được ông. Cố gắng đun sôi Đức Thánh Linh ra khỏi một người; họ không thể làm điều đó. Sau đó họ đày ông ra đảo Bát-mô, và ông đã viết Sách này, rồi trở về giảng dạy thêm nhiều năm nữa. Ừm. Ừm.

⁷¹ Dĩ nhiên, bấy giờ, ông đã mang một cái tên xấu xa, “Hắn là một thầy bói, hắn là thầy phù thủy.” Bao nhiêu người biết Giảng bị gọi là thầy phù thủy? Chắc chắn vậy! Chúa Jêsus cũng bị gọi vậy. Hiểu không? Đấy, thế gian không biết gì về những điều này. “Hắn là một người đọc được ý nghĩ của người khác.” Hiểu không? Người ta nói rằng “Ông ấy là một thầy phù thủy đến nỗi ông có thể ém bùa dầu mỡ kia, khiến cho dầu mỡ không thể nào đốt cháy được ông bởi vì ông đã ém bùa nó,” chỉ vì ông không đồng ý với những ý tưởng Công giáo của họ. Chỉ thế thôi.

⁷² Ông là thầy tư của Đức Chúa Trời mà...khiêm nhường, có một sứ mạng nhỏ dưới đó mà ông đã giữ. Ông sẽ không dung túng những điều cũ kỹ to lớn, và vì vậy Đức Chúa Trời đã thật sự gìn giữ ông và bảo vệ ông. Ngài cũng vậy: Thánh Martin và—và Irenaeus, và tất cả trải qua các thời đại.

⁷³ Và hôm nay Ngài đang làm điều tương tự, đang giảng xuống. Bây giờ, đừng bao giờ quên điều này, rằng Đức Chúa Trời đã hứa những sự dứt dấy lớn và những công việc quyền năng, vĩ đại. Bây giờ, viết điều này trên sổ ghi chú của anh em mà anh em đang viết (Xem đấy. Thấy không?), rằng điều gì con người gọi là “phi thường và vĩ đại,” thì Đức Chúa Trời gọi là “Ngu dại!” Và điều gì con người gọi là “ngu dại,” thì Đức Chúa Trời gọi là “Vĩ đại!” Đừng quên điều đó, đấy, đừng quên điều đó. Điều đó sẽ giúp ích cho anh em trong những năm tới, bởi vì chúng ta luôn tìm kiếm điều gì đó vĩ đại hơn. Và chúng ta luôn nhận được vĩ

đại hơn, nhưng các dân tộc trên thế giới không biết điều đó. Họ không biết điều đó vào thời Nô-ê, họ cũng không biết điều đó vào thời Giăng, vào thời của Chúa Jêsus, vào thời của các sứ đồ, vào thời của Irenaeus, bất kỳ thời nào trong số đó, họ không hề biết điều đó.

⁷⁴ Ngay cả Joan xứ Arc, cô ấy là một phụ nữ nhỏ bé, thánh thiện. Khi cô chẳng là gì khác hơn là một cô gái, Đức Chúa Trời đã phán với cô trong một khải tượng, và một Thiên sứ đã nói chuyện với cô. Anh chị em biết giáo hội Công giáo đã nói gì không? “Cô ta là một mù phù thủy.” Và họ đặt cô ấy trên một cây cọc và thiêu cô ấy đến chết, các linh mục Công giáo đã làm vậy; giết cô ấy, kết án tử hình cô ấy như “một phù thủy,” và Joan xứ Arc chết như một phù thủy. Khoảng hai trăm năm sau, họ phát hiện ra cô ấy không phải là phù thủy, cô ấy là một—một môn đồ của Đấng Christ.

⁷⁵ Họ đã làm điều tương tự với tất cả các vị thánh. Chúa Jêsus phán, “Ai trong số các người mà tổ phụ của các người đã không bắt bớ? Há có một đấng tiên tri nào đã từng đến mà họ không chối bỏ?” Ngài phán, “Các người tô trắng những bức tường.” Phán, “Các người—các người đi xuống và—và tô điểm cho những ngôi mộ của những tiên tri, mà chính các người là những kẻ đưa họ vào đó.” Ừm! Chao ôi! Chao ôi! Thấy không? Ngài không đánh đập họ. Ừm! Ngài chỉ nói với họ.

⁷⁶ “Dòng dõi rắn lục này,” Giăng nói, “ai đã dạy các người tránh khỏi cơn giận ngay sau? Đừng bắt đầu nói các người có Áp-ra-ham là tổ các người.” “Chúng tôi thuộc tổ chức to lớn, nào đó.”

“Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

⁷⁷ “Ồ, tôi là tín đồ Giám Lý. Tôi là Trưởng Lão. Tôi là Ngũ Tuần.” Điều đó không có trong đó chút nào cả. Điều đó chẳng làm được điều gì hơn—hơn—hơn—hơn tuyệt ở dưới ánh nắng mặt trời. Hiểu không? Nó chẳng liên quan gì với điều đó. Nếu anh chị em là Cơ-đốc nhân, thì anh chị em là một đầy tớ được sanh lại của Đức Chúa Trời.

⁷⁸ Bây giờ, nào, khi Giăng đã đến, chúng ta đã đề cập đến điều đó tối hôm qua. Bây giờ, hãy nhớ, khi anh em đến với điều này... Đối với bối cảnh của sự việc, tôi—tôi đã nói với anh em rồi. Hãy

nhớ rằng, thế giới đang nhận được sự rung chuyển mạnh mẽ nhất mà nó từng có, ngay bây giờ, thế giới giáo hội.

⁷⁹ Bây giờ, nên nhớ, không nghi ngờ gì trong thời của—của Giảng, trong thời của Chúa Jê-sus, đã có những kỳ lễ hội vĩ đại và những vị diễn giả tuyệt vời trong thời của họ, những con người thông minh tuyệt vời, và họ đã thu hút hàng chục nghìn lần hàng nghìn người. Cai-phe sẽ làm gì nếu ông triệu tập một—một buổi nhóm với nhau? Ông có thể triệu tập cả Giê-ru-sa-lem, ông có thể mang cả Y-sơ-ra-ên lại với nhau, từ mọi nơi. Và tất cả họ đều nói, “Ồ,”

“Bây giờ, nếu Cai-phe nói điều nào đó-nào đó, thì điều đó trở nên vĩ đại.”

“Ồi, quý vị có tin lời Kinh Thánh, Ra-bi, Linh mục, Tiến sĩ, Giám mục không? Quý vị có tin Kinh Thánh không?”

“Chắc chắn, tôi tin Kinh Thánh, tôi là một học giả nổi tiếng!”

⁸⁰ “Được rồi. Bây giờ, Kinh Thánh nói ở đây rằng sẽ có một thời kỳ mà ở đó sẽ là, ‘Tất cả những núi đồi sẽ nhảy nhót như những chiên đực, mọi lá cây sẽ vỗ tay, và mọi nơi cao sẽ bị hạ xuống và làm cho thấp, mọi nơi sừng thấp sẽ được làm cho đầy và làm cho cao. Và điều đó sẽ được ứng nghiệm bởi một người kêu trong đồng vắng.’ Quý vị có tin điều đó không, hỡi Ra-bi, Linh mục, Tiến sĩ, Mục sư?”

“Chắc chắn, tôi tin điều đó!”

“Nó sẽ diễn ra như thế nào?”

⁸¹ “Ồ, Đức Chúa Trời sẽ sai một người đầy quyền năng đến thế gian ngày nào đó.Ồ, người sẽ rất tuyệt. Người sẽ là tiếng của một người đang kêu trong đồng vắng, hoặc người sẽ báo trước về Đấng Mê-si sẽ đến. Và khi người đến, không nghi ngờ gì trong tâm trí tôi ngoài những gì người sẽ từ trên Trời giáng xuống và giáng xuống đền thờ. Người sẽ đến ngay tại đây với đền thờ, và nói, ‘Bây giờ, chúng ta sẽ bắt những người La-mã và đánh họ đến chết. Chỉ thế thôi. Chúng ta sẽ đánh đập tất cả người La Mã.’ Và—và rồi người sẽ nói, ‘Hãy giáng xuống, Đấng Mê-si!’ Và Đấng Mê-si sẽ giáng xuống, và chúng ta sẽ đúc tất cả những lưỡi liềm của chúng ta thành...hay những gươm giáo của chúng ta thành lưỡi

cày và lưỡi liềm, rồi sẽ không còn chiến tranh nữa.” Và, ừ-ừm, đó là cách giải thích của họ.

⁸² Nhưng điều gì đã xảy ra khi nó đến? Điều gì đã xảy ra? Chẳng có sự bày tỏ của Thiên đàng, những gì họ đã từng thấy; đã có một điều, nhưng họ không nhìn thấy nó. Họ không thấy nó. Thấy đó. Mọi núi đã nhảy nhót như những chiên đực nhỏ khi nào? Mọi nơi cao đều trở thành nơi thấp và những nơi thấp lại cao lên khi nào? Một thầy giảng mặt đầy lông lá bước đến từ đồng vắng thậm chí không biết chữ ABC. Theo lịch sử, ông đã đi vào đồng vắng lúc chín tuổi và không hề xuất hiện trở lại cho đến khi ông đã ba mươi tuổi. Ông đã sống bằng châu chấu và mật ong rừng. Locust là châu chấu, những con châu chấu dài.

⁸³ Người ta thường ăn chúng. Ồ, anh chị em có thể mua chúng ngay tại đây trong...Đừng nghĩ đó là điều tồi tệ, bởi vì anh chị em có thể mua chúng ngay tại đây trong siêu thị nếu anh chị em muốn, những con ong nghệ, ong mật, châu chấu, rắn đuôi chuông, bất cứ thứ gì anh chị em muốn, đấy.

⁸⁴ Vì vậy ông đã sống bởi châu chấu và mật ong rừng. Thật một chế độ ăn tuyệt vời! Nhưng ông đã được giữ bởi quyền năng của Đức Chúa Trời. Ông không mặc áo có cổ tròn; như ai đó đã nói tối hôm qua, Anh Parnell hay người nào đó trong họ. Ông không mặc áo khoác đuôi tôm, và tất cả về nó. Đi ra khỏi vùng hoang dã với một miếng da cừu lớn, cũ quần quanh người. Như tôi đã nói, có thể...Chúng ta phải tắm mỗi ngày, và có lẽ ba hoặc bốn tháng ông mới tắm một lần, ở ngoài đó trong vùng hoang dã. Tôi không biết. Ông không có nhiều thứ để nhìn xem. Ông không có bụi giảng. Ông đã không đi vào những thành phố lớn hay tổ chức những chiến dịch lớn. Ông đứng ngoài đó trên bờ sông Giô-đanh, bùn ngập đến đầu gối, và nói, “Hỡi dòng dõi rắn lục kia, ai đã dạy các ngươi tránh khỏi cơn giận ngày sau?” Ừm. Đó là lúc những nơi cao sẽ bị trở nên trũng thấp, và những nơi thấp trở nên cao. Ừ-ừm. Vâng, thưa quý vị.

⁸⁵ Thế thì, điều đầu tiên anh em biết, họ đang mong đợi Đấng Mê-si đến cùng với những Thiên sứ và các thứ, và ngự xuống trên những tán cây ngoài kia và đền thờ, nơi mà người ta đã xây dựng để cho Ngài đến (giống như chúng ta đang xây những nơi

to lớn trên khắp các quốc gia ngày hôm nay và vãn vãn). Hiểu không? Và khi nào Ngài đến? Ngài bỏ qua mọi nhà hội, mọi tổ chức của họ, và giáng xuống trong một chuồng bò. Họ đã buộc Ngài phải vào chỗ đó.

⁸⁶ Đó là chuyện ngày nay. Ngài đã bị ép buộc vào mọi thứ, bị buộc làm điều đó, bị buộc mang tính phi giáo phái, bởi vì Sứ điệp của Ngài không cộng tác với giáo phái. Sứ điệp của Ngài ngày hôm nay, được giảng ra bởi những mục sư truyền đạo của Ngài, là phi giáo phái bởi vì những giáo phái đuổi Ngài ra. Kinh Thánh đã nói vậy. Ngài đã đứng ngoài cửa, đang gõ, cố gắng để bước vào bên trong (Hiểu không?), trong hội thánh của Chính Ngài. Đó là nơi nó xảy ra. Thấy đó, ngày nay cũng giống vậy.

⁸⁷ Vì vậy, hãy nhớ, những gì trông to lớn với con người, thì lại nhỏ bé trước mặt Đức Chúa Trời. Bây giờ, đó là lý do anh chị em không cần phải có rất nhiều hoa. Và khi Chúa trở lại, khi Chúa Jêsus trở lại, anh chị em sẽ thấy ngạc nhiên, người đàn bà giặt giũ nhỏ bé đó trong ngô hẻm. Ủ-ừm. Anh chị em sẽ ngạc nhiên, gã đó mà không nói gì, giữ bí mật của mình cho riêng mình và đi quanh quần trước mặt Chúa, khiêm tốn. Anh chị em sẽ bất ngờ. Nó sẽ ngạc-...

⁸⁸ Tôi đã giảng cách đây không lâu, vào lúc phán xét...*Những Điều Ngạc Nhiên tại Sự Phán Xét*. Sẽ không ngạc nhiên khi thấy kẻ bán rượu lậu ở đó, anh ta biết mình sẽ đi. Chắc chắn. Sẽ không ngạc nhiên khi thấy kẻ nói dối, kẻ ngoại tình, mọi thứ ở đó, điều đó không ngạc nhiên. Nhưng sự ngạc nhiên sẽ là, và sự thất vọng sẽ là, những người mà họ nghĩ mình sẽ được vào; ừ-ừm, vâng, và lúc đó bị từ chối. Những người mà nói, “Ồ, chờ một chút, mẹ tôi thuộc giáo hội này, cha tôi thuộc giáo hội này, ông nội và bà nội tôi. Tôi là thành viên ở đó suốt cả đời.”

⁸⁹ “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm công gian ác kia, Ta không biết ngươi bao giờ.”

⁹⁰ Hãy nhìn lại những ngày khi ông lão Si-mê-ôn, con người không ai biết đến, không tiếng tăm, chúng ta chẳng biết gì về ông trong Kinh Thánh. Nhưng Kinh Thánh nói, “Sự việc đã được tỏ ra cho ông bởi Đức Thánh Linh,” (Ông ấy đấy; anh em đấy.) “rằng ông sẽ không chết trước khi thấy—thấy Đấng Christ của Chúa.”

91 Rồi hãy nhìn xem Giăng Báp-tít là ai, một con người trông kỳ quặc, một tiều phu ở trong rừng. Nó đã được bày tỏ cho ông. Ông đến rao giảng Sứ điệp. Nhìn xem điều đó!

An-ne hèn mọn là ai?

92 Gái đồng trinh hèn mọn, Ma-ri, ở thành—thành Na-xa-rét (nghĩa là như Jeffersonville) và nơi tội lỗi và mọi thứ tràn ngập, nhưng cô đã giữ mình trong sạch vì cô biết ngày nào đó sẽ có một Đấng Mê-si đến. Hiểu không?

93 Giô-sép, một thợ mộc, đã mất vợ và—và đang cầu hôn cô gái nhỏ này. Và điều đó xảy đến là bởi Đức Thánh Linh. Và rồi thế gian đến vây quanh và đặt những biệt danh cho nó, như “thánh cuồng tín, ngũ tuần.” Thấy đó, đặt biệt danh cho nó. “Ồ, điều đó, cô ta...đứa trẻ kia là con hoang.” Đấy, họ nghĩ vậy, và có vẻ đúng như vậy. Nhưng Đức Chúa Trời làm mù mắt những người khôn ngoan và thận trọng, và tỏ ra cho những trẻ con muốn học biết.

94 Tôi hy vọng đã có đủ một nền tảng đủ để khi tôi đề cập đến điều gì đó sau một lát. Tôi sẽ tỏ ra cho anh chị em thấy. Anh chị em thấy dầu này không? Bây giờ, điều mà tôi nói với anh chị em, là bối cảnh, để thấy rằng không phải con người, mà chính là Đức Chúa Trời, tôi sẽ chỉ ra *điều này*. Được rồi.

95 Bây giờ, “Hãy lên đây,” là Tiếng nói đó. Và khi ông mở ra ông nghe tiếng kèn, và rồi ngay tức khắc, Giăng đã ở trong Thánh Linh—đã ở trong Thánh Linh, và nhanh hết sức ông ở trong Thánh Linh ông bắt đầu nhìn thấy các sự việc. Anh chị em bắt đầu thấy những sự việc khi anh chị em ở trong Thánh Linh. Trước tiên anh chị em phải ở trong Thánh Linh. Đúng thế không?

96 Bây giờ, điều gì xảy ra nếu anh em đến với một trận bóng, và anh em nói, “Tôi rất thích bóng chày.” Ừ-m. Và anh em đến hàng ghế trước, ngồi ngay vào ghế hộp, và xem đội Yankee hoặc Bulldog, cho dù họ là ai, chơi bóng. Và họ đang chơi một trận lớn ở ngoài kia.

97 Và phe của anh em gần bị thua, và thành linh Babe Ruth hiện đại quay cây gậy như thế *này* và nói, “Thấy ở đằng xa kia không?” Có ba người ở tại góc gôn. “Xui thật!” Và anh ta điều hướng nó

xiên khỏi tầm nhìn; gỡ mũ ra và quạt chính mình; đi xuống ở góc gôn thứ nhất, và nhìn quanh, tất cả những người kia; đi đến góc gôn thứ hai, bắt tay với người giữ góc gôn thứ hai; bước đi, bước đi một cách yên lặng trở về ngay vị trí của mình, cúi đầu... Ô, chao ôi! Chao ôi! Những tiếng la hét, nhảy nhót, reo hò, la lên, “Hoan hô!” Ô, họ muốn...

⁹⁸ Tôi đã từng thấy họ lấy những thứ này...Anh chị em có nhớ chiếc mũ rơm cũ không? Một ngày nọ tôi đi xem một trận đấu bóng chày và nhìn thấy một anh chàng đang đánh cú đánh chạy ghi điểm. Và anh chàng đang ngồi trước mặt tôi với chiếc mũ rơm, anh ta đã rất phấn khích; lấy mũ của anh ấy và chỉ kéo nó xuống, cái chóp mũ bị thủng vào nó tạo thành một cái vòng quanh cổ anh ta như thế này. Tại sao, anh ấy đã có anh ấy một thời gian tuyệt vời! Anh ấy—anh ấy không tự chủ được đến nỗi anh ấy không biết mình đang làm gì. Cú đá và hoan hô và la hét và nhảy. Ô, bây giờ, anh em biết tôi nghĩ gì, anh ta chắc chắn đã có...anh ta là một người—...anh ta là một...anh ta yêu bóng chày. Anh ta là một người nghiện môn bóng chày, giống như một kẻ nghiện thuốc lá hay một kẻ nghiện rượu ulyt-xky.

⁹⁹ Tôi là người nghiện Chúa Jêsus. Vâng. Tôi yêu thích điều đó. Tôi...Nếu anh chị em trở nên một người nghiện Chúa Jêsus, anh chị em thấy, một người nghiện sẽ chạy theo điều gì đó.

¹⁰⁰ Thế thì anh em có thể tưởng tượng anh chàng đó nói, “Ồ, chắc chắn rồi, tôi là một người nghiện bóng chày.” Và phe của anh ta gần thua, và họ thấy người đó tiến lên và chiến thắng trò chơi như thế, anh ta nhìn quanh và, “Đúng, đã đoán là như vậy mà.” Ừ-m. Nói, anh ấy “yêu bóng chày.”

“Ồ, anh ấy là điều gì đó!”

¹⁰¹ Anh em nói, “Tại sao, anh không thích nó, phải không? Có điều gì đó không ổn với anh rồi!” Mỗi người nghiện bóng chày sẽ nói, “Có gì không ổn đối với anh chàng đó vậy? Điều gì không ổn với anh ta. Hãy nhìn anh ta ngồi đó kia.” Hừm! Điều đó thật là...

¹⁰² Cứ thế mà suy ra bây giờ, thấy đó. Ô, khi anh chị em là một người nghiện Chúa Jêsus, và anh chị em cảm thấy Đức Thánh

Linh chìm ngập trong những Lời đó, rồi điều gì đó hét lên! Ồ, anh chị em trở nên vượt ra ngoài chính mình!

¹⁰³ Tôi hy vọng người này tha thứ cho tôi, anh ấy đang ngồi gần đây. Anh chàng đầu đen, cao to đang ngồi ở đây, đã đứng ngoài đó vào một đêm trong hội trường, và ai đó đã nói điều gì đó đại loại như...giúp đỡ, anh em biết đấy, hầu như đã chúc phước cho anh như vậy. Và chàng trai tội nghiệp đó đã có một khoảng thời gian tồi tệ, tôi biết anh ấy—vợ anh ấy đã bỏ anh và kiện anh để ly dị vì anh yêu mến Đức Chúa Jêsus. Đúng thế. Và hể ai nói về Chúa Jêsus, anh chị em biết, anh ấy là một trong những người nghiện đó. Và anh ấy đã tham gia chiến tranh và tất cả đều bị bắn tung lên, và mọi thứ, anh chàng đã vậy; cảm thấy tiếc cho anh ta. Trở về nhà với một...vợ con của anh ấy. Sau đó anh ấy—anh ấy đã hứa với Chúa rằng anh ấy sẽ hầu việc Ngài, và ngay khi Chúa bắt đầu ban phước cho anh ấy và anh ấy đã hòa thuận với Đức Chúa Trời, vợ anh chỉ trở mặt, kiện anh đòi ly hôn và bỏ anh. Để lại anh ở trong sự lạnh lẽo. Nhưng anh vẫn là một người đam mê.

¹⁰⁴ Và khi anh ấy đứng đó vào một đêm và ai đó đã nói điều gì đó về Chúa Jêsus, điều gì đó, Ngài vĩ đại biết bao, như thế, anh ấy nói, “Ồi, Vinh hiển thay!” Anh vung tay ra và ở đây nắm đấm của anh cứ đâm xuyên qua bức tường như thế. Anh không biết anh đã làm điều đó. Nắm đấm của anh ta dính vào tường. Nói, “Anh Bill, tôi sẽ đền bù cho điều đó.” Tôi nghĩ Anh Wood đến và đặt mảnh này lên, đặt mảnh khác lên. Chúng tôi không bận tâm về điều đó, Anh Ben à, chúng tôi chỉ—chúng tôi chỉ vui mừng vì anh là một người nghiện. Hiếu không?

¹⁰⁵ Khi Đức Thánh Linh làm điều gì đó cho anh chị em, anh chị em không thể ngồi yên được, có điều gì đó bùng lên. A-men. Chà! Phải, có điều gì đó nắm giữ, một sự đam mê dành cho Đấng Christ. Khi anh chị em yêu mến Chúa, thật sự điều gì đó ở trong anh chị em thể hiện ra, chộp lấy, đói khát, Chúa Jêsus đã phán, “Phước cho họ, vì họ sẽ được no đủ. Phước cho những ai đang đói khát, cho dù các người có Điều đó hay không.” Bao nhiêu muốn có Chúa nhiều hơn nữa? Được rồi. Ồ, lý do mà anh chị em cần Chúa nhiều hơn, là anh chị em được phước chỉ vì điều đó. Nếu

anh chị em chưa nhận được Nó, thì anh chị em vẫn được phước. “Và phước cho những kẻ đói khát.” Anh chị em được phước khi chỉ đói và khát. Bởi vì anh chị em muốn có Nó, anh chị em được ban phước. Vì có nhiều người không muốn Nó.

¹⁰⁶ Còn nhớ bài giảng của tôi vào đêm nọ không? Hãy xem, giống như một tên gốc, anh ta giữ chiếc hộp và ném món quà đi. Hiểu không? Đừng lấy hộp, hãy lấy Quà. Được rồi.

Bây giờ, tức thì...tôi được thánh linh cảm hóa: và, kia, thấy một ngai...đặt tại trên trời, và có một đấng đương ngồi trên ngai đó.

¹⁰⁷ Bây giờ, hãy lưu ý, một chút nữa, hoặc, tôi tin rằng, chúng ta đã hiểu được nó vào tối hôm qua, mà trên Ngai này mà...Chúng ta thấy lúc đầu không có ai ở trên Ngai, và bây giờ có Người nào đó trên Ngai vì vậy điều đó cho thấy rằng Chúa Jêsus đã đến với Hội thánh Ngài trong sự Vinh hiển và đã ngự trên Ngai của Chính Ngài. “Đương ngồi trên Ngai,” đó là sau thời đại Hội thánh. Bây giờ, bây giờ, chúng ta muốn đi đến điều đó sau một lát.

¹⁰⁸ Bây giờ, anh em nói, “Ồ, ngày nay ngai của Ngài ở đâu?” Bây giờ, Anh Neville, nếu tôi bỏ qua điều đó, anh em hỏi tôi sau một lúc, “Ngày nay ngai của Ngài ở đâu.” Tôi nghĩ rằng tôi sẽ đến với điều đó sau. “Bây giờ ngai của Ngài ở đâu nếu Ngài không ở trên Ngai của Ngài bây giờ?”

Ngài không ở trên Ngai của Ngài bây giờ. Không, thưa quý vị.

¹⁰⁹ Được rồi, bây giờ:

Và đấng ngồi đó trông giống như...bích ngọc và...ngọc mã não: và có cái móng ở chung quanh gần ngai, dáng giống như...giống như lục bửu thạch.

¹¹⁰ Bây giờ, chúng ta hãy lấy câu thứ 3, để bắt đầu. Và vì thế “bích ngọc,” Đấng này ngồi trên Ngai là để ngược nhìn...Nói cách khác, khi anh em nhìn vào Ngài, Ngài thật là lộng lẫy, thật đẹp như vậy! Ôi, tôi muốn nhìn thấy Ngài. Còn anh chị em?

¹¹¹ Một ngày nọ...Tôi nhớ Chị Cadle, Chị Howard Cadle, tôi nghĩ nhiều người trong số các bạn nhớ chị. Tôi đã băng qua đường ở đó, và vợ tôi đang ngồi đó bây giờ chắc cũng nhớ chị ấy lạnh cóng, trong phòng. Và tôi đã đứng dậy, và có một cái nhỏ, cũ...nó là một

cái bếp khỉ ngoài kia với một...chúng tôi nướng bánh mì trong lò, trong ống. Và tôi...trời rất lạnh và gió đang thổi, mùa đông, tuyết trên mặt đất, và gió cuốn thành khói, và tôi không thể tìm thấy thứ đó để đốt lên, để cứu mạng mình. Và tôi đã rất đau khổ về điều đó. Và tôi cho một ít vào, nó sẽ lại nổ tung. Billy bị cảm lạnh và cô ấy bị lạnh, tôi đang cố gắng nhóm lửa. Và sau đó tôi tình cờ bật đài và (trước đó vài phút, và chỉ mới khởi động, bật lên), và Chị Cadle đang hát, “Khi tôi đến Vùng Đất đó, ở một nơi xa, tôi muốn nhìn thấy Chúa Jêsus. Còn anh chị em?” Ồ, chào ôi!

112 Tôi chỉ ngồi ngay xuống giữa sàn và cứ ngồi ở đó và bắt đầu khóc. Anh em biết chị ấy có thể hát thế nào, trầm bổng, từ tiếng chim nhại thật ngọt ngào của chị ấy. Tôi muốn nghe chị ấy khi tôi băng qua bờ bên kia; nói, “Tôi muốn nhìn thấy Chúa Jêsus. Còn anh?”

113 Tôi nghĩ, “Ồi Chúa, vâng, con muốn nhìn thấy Ngài ngày nào đó. Khi thời thanh xuân trôi qua rồi, con muốn nhìn thấy Chúa Jêsus.” Làm sao...Để nhìn thấy Ngài trên Ngai của Ngài, vẻ đẹp của Ngài, sự huy hoàng của Ngài! Và nếu tôi...Ồ, tôi muốn đứng ở nơi Giảng đã đứng, để tôi có thể chỉ đứng và nhìn xem Ngài.

114 Cách đây đã lâu ở đây, xuống...thời nô lệ. Tôi nói điều này thay mặt cho những người bạn da màu của tôi có mặt ở đây vào sáng nay. Có một ông lão, da màu và ông ấy...đi qua một nơi nhỏ bé, họ đã thường đến.

115 Và đã từng làm điều này ở Kentucky, đã hát. Có lẽ Mama Cox và họ có thể nhớ khi nào đã từng đi và hát, các bạn biết đấy, đi ra ngoài các ngôi nhà và họ chơi đàn organ, những người trẻ tuổi và tất cả đều hát. Họ đã từng làm như vậy ở trên đây tại Utica, và loanh quanh các nơi miền quê. Bây giờ họ có một lít rượu uyt-xki, đi ra đâu đó đến một bữa tiệc nhạc kích động rock-and-roll.

116 Nhưng, sau đó, họ đã hát thánh ca. Một trong những bài hát thánh ca cổ này, có một anh em lớn tuổi, da màu được cứu. Và Chúa đã kêu gọi anh ấy giảng, và ngày hôm sau anh đã đi khắp nơi nói cho những người nô lệ trong đồn điền. Anh ấy nói, “Chúa đã cứu tôi đêm qua và đã kêu gọi tôi đi rao giảng cho các anh em tôi.”

¹¹⁷ Và cuối cùng điều đó đã đến tai ông chủ của trang trại hoặc chủ đồn điền. Ông đã gọi anh lên, nói, “Sambo, tôi muốn anh, hãy vào đây.” Nói, “Lên văn phòng của tôi.”

Anh ấy nói, “Vâng, thưa ngài,” bước lên tới văn phòng.

¹¹⁸ Ông chủ nói, “Tôi nghe nói anh đang gieo rắc trong vòng những người nô lệ, trong vòng những gã ở ngoài kia, những thuộc hạ của tôi, những nô lệ của tôi, rằng Chúa đã khiến cho anh được tự do phải không?”

¹¹⁹ Nói, “Vâng, thưa ngài.” Anh ấy nói, “Ông chủ, tôi là nô lệ của ông.” Anh ấy nói, “Tôi đã được mua bằng tiền của ông, nhưng...” Anh nói, “Nhưng cách mà tối hôm qua Đức Chúa Trời đã làm cho tôi được tự do, Chúa Jêsus đã khiến cho tôi được tự do khỏi tội lỗi và xấu hổ, và cuộc đời của sự chết. Ngài đã làm cho tôi tự do.”

Ông chủ nói, “Sambo, anh có thật sự muốn nói điều đó không?”

Anh ấy nói, “Tôi muốn nói điều đó.”

¹²⁰ Ông nói, “Tôi nghe họ nói rằng anh đang bắt đầu giảng quanh đây cho người của—của anh trên các đồn điền và các nơi.”

¹²¹ Nói, “Vâng, thưa ngài!” Nói, “Đó là điều tôi muốn làm, là rao giảng Tin Lành này cho người dân của tôi.”

Nói, “Anh thực sự có ý đó hả, Sambo?”

Anh ấy nói, “Tôi thực sự có ý đó.”

¹²² Nói, “Hãy đến, đi với tôi xuống tới—tới tòa án, tôi cũng sẽ cho anh sự tự do của anh. Anh được thoát khỏi tôi, và anh không còn là nô lệ nữa. Tôi đã mua anh, anh là của tôi và tôi đang trả tự do cho anh để anh có thể rao giảng Phúc âm cho người dân của mình.” Ông đi xuống và ký giấy công bố sự giải phóng, hay bản tuyên bố, và anh ta đã được tự do. Anh không còn bị bán làm nô lệ nữa. Anh ấy là một người tự do để giảng Phúc âm.

¹²³ Anh ấy đã giảng dạy ở giữa những người anh em của mình trong nhiều năm. Nhiều người da trắng đã được cải đạo qua chức vụ của anh. Một ngày kia người anh em già nua đó đến lúc chết. Anh đã giảng dạy trong ba mươi hay bốn mươi năm, hay hơn nữa. Và khi anh chết, anh được đặt nằm trong một căn phòng,

và nhiều người anh em da trắng của anh đã nhóm lại trong căn phòng và họ nghĩ rằng anh ấy đã chết trong khoảng hai hoặc ba giờ. Rồi cuối cùng khi anh ấy thức dậy và nhìn quanh phòng, anh ấy nói...

“Anh đã ở đâu, Sambo?”

Anh ấy nói, “Ồ, tôi quay lại đây lần nữa à? Có phải tôi trở lại lần nữa không?”

Họ nói, “Chuyện gì vậy, Sambo?”

Nói, “Ồ, tôi đã vượt qua Xứ khác.”

Họ nói, “Hãy kể cho chúng tôi biết về nó.”

¹²⁴ Anh ấy nói, “Ồ, tôi chỉ đến, trước sự Hiện diện của Ngài.” Và nói, “Khi tôi đứng đó,” anh ấy nói, “có một Thiên sứ bước tới, nói, ‘Có phải tên người là, Sambo Gì đó không?’”

Anh ấy nói, “Vâng, thưa ngài, đúng vậy.”

Người nói, “Mời vào.”

“Bước vào trong, và tôi nhìn Ngài đang ngồi đó.”

¹²⁵ Người nói, “Sambo, đến đây nào, sau khi người đã nhìn thấy Ngài Ta muốn người, hãy ra đây, chúng ta muốn ban cho người chiếc áo choàng của người, chúng ta muốn cho người cây đàn hạc của người, chúng ta muốn trao cho người vương miện của người.”

Sambo nói, “Đừng nói với tôi về đàn hạc, vương miện, và áo choàng.”

Nói, “Nhưng người đã giành được phần thưởng, chúng ta muốn trao phần thưởng cho người.”

¹²⁶ Nói, “Đừng nói với...về tôi...về các phần thưởng.” Nói, “Chỉ để cho tôi đứng nhìn xem Ngài trong một ngàn năm. Đó sẽ là phần thưởng của tôi.”

¹²⁷ Tôi nghĩ đó là cách mà tất cả chúng ta đều cảm thấy, “Chỉ để tôi đứng và nhìn xem Ngài.”Ồ, tôi sẽ phải có một thân thể khác với tôi bây giờ, mọi thứ thụt trong con người anh em chỉ để nhìn xem Ngài.

¹²⁸ Giăng đã đứng đó và ông đã thấy Ngài đang ngự trên Ngài, và Ngài “trông giống như ngọc bích và ngọc mã não.” Giờ đây,

mọi thứ và mọi từ đều có một ý nghĩa trong Kinh Thánh. Bây giờ, “ngọc bích và ngọc mã não.”

¹²⁹ Bây giờ, nếu anh em để ý, nó sẽ so sánh với phần còn lại của lời Kinh Thánh. Trong phần sau của Kinh Thánh, Ngài là An-pha, Ô-mê-ga, Ngài là Khởi đầu và Kết thúc, Ngài là Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng, Ngài là Cha, Con, và Thánh Linh. Ngài là “mọi sự trong mọi sự” đã được gom lại trong Ngài. Ma-thi-ơ 17 cho thấy rằng Ngài...trên Núi Biển Hình, tất cả đều quy tụ trong Ngài.

¹³⁰ Bây giờ, “ngọc bích” là một—một loại đá quý, và “ngọc mã não” là một loại đá quý. (Bây giờ, lát nữa chúng ta sẽ đề cập đến những màu sắc của chúng.) Tôi muốn anh chị em để ý đến mỗi một tộc trưởng đó khi họ được sinh ra, vâng, mỗi người, có một viên đá ghi ngày sinh. Như của tôi, tôi sinh vào tháng Tư, kim cương. Và những tháng khác nhau được tượng trưng những loại ngọc khác nhau. Ồ, các tộc trưởng cũng vậy. Mỗi thời điểm mà một tộc trưởng, khi ông được sinh ra, ông đã...có một viên đá quý ghi tháng sinh đó.

¹³¹ Và chỉ dừng lại ngay tại đây một chút. Khi họ những bà mẹ người Hê-bơ-rơ...Xin để tôi tỏ cho các bạn thấy một Lời Thiêng liêng, thưa bạn, để đức tin của bạn được xây dựng chắc chắn trong Lời của Đức Chúa Trời. Mỗi lần, họ những bà mẹ người Hê-bơ-rơ, khi họ lâm bồn, đang đau những cơn đau đẻ, để sinh ra...sinh ra những đứa con này, chính những lời mà bà thốt ra khi sinh ra đã đặt tên cho người đó (đứa trẻ do bà sinh ra) tên của người đó, và đặt tên cho người theo vị trí địa lý nào đó ở xứ Palestine nơi mà người đó sẽ có mặt lúc Chúa đến. Những cơn đau đẻ ở người mẹ này! Giống như, *Ép-ra-im* có nghĩa là “gần biển.” Hiếu không? Và *Ép-ra-im* đã được ban cho rất nhiều vùng đất gần biển. Và, nói, *Giu-đa* có nghĩa là...Tôi không biết từ này có nghĩa là gì, nhưng tôi có thể tìm ra. Bây giờ, hãy xem, đó là nơi tôi không có thời gian, những thứ nhỏ nhặt này, để chọn những thứ đó. Nhưng rồi trở lại, và *Giu-đa*, bất cứ nơi nào *Giu-đa* có nghĩa là, có nghĩa là vị trí của ông được đặt ở trong vòng con cái của *Y-sơ-ra-ên*.

¹³² Và lấy Sáng thế ký 48 và 49, anh em sẽ thấy ở đó Gia-cốp, khi ông hấp hối, dựa vào cây gậy của mình, bị mù, ông nói với

những người con đó nơi mà họ sẽ ở lúc tận thế. Và họ đang ở vị trí thuận lợi ngay tại đó bây giờ kể từ khi họ trở về quê hương. Đã bảo Giô-sép, “Con là cây nho sai trái bên bức tường,” đấy, “gần bên giếng,” nước. Ông đi qua. Ông nói, “Con tin cây nơi Chúa là Đức Chúa Trời. Con làm cho cây cung của—của con vững chắc” (Hoa Kỳ. Hiểu không?) “trong Chúa, nhưng ngày nào đó cây nho đó bao phủ trên tường.” Và nó đấy, ngay bây giờ. Thật đúng như những gì ông đã nói cách đây gần ba nghìn năm, quay lại ngay. Đã bảo Ép-ra-im ngâm chân mình vào dầu, và Ép-ra-im đã được đặt để ngay tại nơi có những giếng dầu lớn. Thật chính xác.

¹³³ Lời nói của những người đó, những gì đã xảy ra trên những con người phạm đó? Đức Chúa Trời lấy cơ bắp của họ và đang vận hành trong chúng!

¹³⁴ Trông giống như khi Đế chế La Mã phân tán họ, khi những người khác làm họ tan lạc, khi họ bị Hitler căm ghét, hàng chục nghìn lần hàng nghìn lần, ông ta bắn bong bóng trong tĩnh mạch của họ và họ chết, anh em có thể thấy những cái xác của họ treo trên các hàng rào cùng với những đứa con của họ và mọi thứ khác, và xương... và lấy xương của họ làm phân bón. Cứ dẫn họ ra ngoài kia, và bắn họ một phát, đặt họ vào toa xe. Lúc đó đi ra, lúc họ ra ngoài, ngay từ đầu, họ đã hát, “Đấng Mê-si sẽ đến và chúng ta sẽ uống huyết của trái nho một lần nữa.” Khi họ đi xuống, sắp chết, họ là người Do-thái, đang đi ngay ra khỏi đó, biết thêm một vài nhịp đập nữa và trái tim họ sẽ không ngừng. Và họ đi xuống, vừa hát, “Chúng ta sẽ sớm được thấy Đấng Mê-si.” Ồ, chào ôi! Xương của họ bị đem làm phân bón.

¹³⁵ Rất nhiều anh em là những người lính ở đây biết điều đó và đã nhìn thấy nó. Tôi đã đứng trên khu đất nơi người ta đốt họ và mọi thứ khác, ở đó, Hitler và họ. Và nhìn lên Stalin và nước Nga và tất cả họ, đã làm điều tương tự. Đúng thế. Nhưng người Do-thái đó, có chuyện gì vậy? Anh ta buộc phải trở về quê hương của mình. Đó là nơi họ đang đứng.

¹³⁶ Bây giờ, tôi đã nhận được bộ phim tuyệt vời đó, *Ba Phút Trước Nửa Đêm*. Khi họ người Do-thái bước vào, người ta hỏi họ, nói, “Tại sao anh trở về, để chết ở quê hương?”

¹³⁷ Nói, “Chúng tôi đến để gặp Đấng Mê-si.” A-men. Ủm! Chúng ta đang ở thời điểm cuối cùng.

¹³⁸ Mỗi một người con đó khi được sinh ra, họ có một viên đá khắc tháng sinh của họ. Và khi A-rôn, thầy tế lễ thượng phẩm mang tên từng người trong những người con kia, trên một bảng đeo ngực, áo dài của ông. Đó là những gì tôi muốn dừng lại một chút nữa, để đi vào câu thứ 6 này, bởi vì điều đó mang mọi biểu tượng của Cựu Ước vào ngay trong đó. Mọi...tất cả đồ đạc và mọi thứ trong Cựu Ước đều là khuôn mẫu của những gì đã được thấy trên Thiên đàng, làm khuôn mẫu trở lại cho con người.

¹³⁹ Và đây là bảng đeo ngực của A-rôn, ông là một thầy tế lễ thượng phẩm. Lưu ý, viên ngọc khắc tên của mỗi chi phái được đại diện trong đó. Một, một viên ngọc khắc tên ngày sinh, khắc tên của ông vào đó; chi phái Ép-ra-im, chi phái Ma-na-se, chi phái Gát, chi phái Bên-gia-min, tất cả được tượng trưng ở đây. Và đó là cách...Sau đó họ lấy những viên ngọc đó, những viên đá quý đẹp đẽ, và treo nó lên cột như thế này. Và nếu một nhà tiên tri đã nói tiên tri, và nếu điều đó nghe có vẻ đúng hay không, họ đưa người đó đến trước U-rim Thum-mim này và để người đó nói lời tiên tri của mình; nếu có một Ánh sáng thiêng liêng đến trên đó và bắt đầu lóe sáng trên những viên ngọc này với nhau, thì đó là Đức Chúa Trời đang phán trở lại. Nó dành cho cả chi phái, tất cả họ, mọi chi phái.

¹⁴⁰ Bây giờ, trên những thứ này, viên ngọc đầu tiên. Người đầu tiên, bao nhiêu người biết người con đầu tiên là ai không? Tên của người ấy là gì? Ru-bên. Được rồi. Ai là người cuối cùng? Bên-gia-min. Đúng thế. Viên ngọc của Ru-bên là “ngọc bích,” viên ngọc của Bên-gia-min là “ngọc mã não.” Ngài được coi như là “Ru-bên và Bên-gia-min,” Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng, Ngài là Đấng Đã Có, Đấng Hiện Có, và Đấng Sẽ Đến, Ngài là An-pha (A) trong mẫu tự Hy-lạp, Ô-mê-ga (Z) trong mẫu tự Hy-lạp. Ngài là Đấng Trước Hết, Đấng Sau Cùng, Ngài là từ Bên-gia-min đến Ru-bên, từ Ru-bên đến Bên-gia-min. Ô, chao ôi! Ngài đấy, “Trông giống như ngọc mã não và ngọc bích.” Ngài đang ngồi trên Ngài!

141 Làm thế nào tất cả anh chị em muốn nhìn thấy Ngài đang ngự trên sự Vinh hiển? Chúng ta hãy lật ra trong Khải Huyền 21:10, nhanh lên, và chỉ nhìn xem Ngài ở đây. Được rồi, 21:10 đến 11.

Rồi tôi được thánh linh cảm hóa người đưa tôi đến trên một hòn núi lớn và cao, và chỉ cho tôi thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem thánh, từ trên trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống,

Có sự vinh hiển của Đức Chúa Trời...Có sự vinh hiển của Đức Chúa Trời: và những ánh sáng của thành ấy giống như của một viên bửu thạch quý giá nhất, thậm chí như...bích ngọc..., trong suốt như pha lê;

142 “Ánh Sáng của Nó.” Sự Sáng! Sự Sáng là Ai? “Và Thành không cần mặt trời, bởi vì Chiên Con là Sự Sáng của nó.”

143 Đá “ngọc bích, ngọc mã não.” Sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời là Chúa Jêsus Christ, sự Vinh hiển của Chúa Jêsus Christ là Hội thánh của Ngài. Và Ngài là Đấng Trước Nhất. Ngài là gì? Ngài là Khởi đầu của thời gian, Ngài là sự Kết thúc của thời gian. Ngài là Người Đầu Tiên của các tộc trưởng, Ngài là Người Cuối Cùng của các tộc trưởng. Ngài là Hội thánh mà đã có ở trong...Ngài là—là Thánh Linh đã ở trong Hội thánh Ê-phê-sô, Ngài là Thánh Linh của Hội thánh ở Lao-đi-xê. Ngài là Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng, A đến Z, Đầu Tiên, Cuối Cùng, Ngài Đã Có và Sẽ Đến, Rễ và Chồi của Đa-vít, Sao Mai, Hoa Huệ trong Trùng, Hoa Hồng của Sha-rôn! Ô, có bốn trăm danh hiệu trong Kinh Thánh gắn liền với Ngài. Chỉ suy nghĩ về nó, những gì Ngài đã là! Và tuy nhiên Ngài là Đức Chúa Jêsus thấp hèn mà đã được sinh ra trong một máng cỏ để ngợi khen Đức Chúa Trời.

144 Bất cứ điều gì khiêm nhường, hãy xem xét nó bởi vì điều đó đúng. Bất cứ thứ gì to lớn đều là một chiếc áo khoác lác, vì vậy đừng để ý đến nó; đấy, nó chỉ là cơn gió bay đi, chẳng có giá trị gì. Đúng vậy.

145 Bây giờ, “Ngài trông giống như ngọc bích và ngọc mã não.” Chúng ta hãy trở lại. Anh em có...? Chúng ta còn một chút thời gian, phải không? Chúng ta còn khoảng bốn mươi phút. Hãy để

ý, chúng ta hãy quay lại Ê-xê-chi-ên 1. Quay trở lại trong Kinh Thánh với Cựt Ước, đến Ê-xê-chi-ên, và chúng ta hãy đọc ở đây nơi Ê-xê-chi-ên cũng đã nhìn thấy Ngài. Và so sánh các lời Kinh Thánh này bây giờ và xem chúng ta đang ở đâu. Ê-xê-chi-ên chương 1, được rồi, bây giờ chúng ta hãy đọc trong giây lát. Bây giờ tôi sẽ đọc năm câu đầu tiên, và sau đó chúng ta sẽ đọc, tôi đã đánh dấu ở đây, từ câu 26 đến 28. Nhưng bây giờ chúng ta hãy đọc những câu đầu tiên của chương 1 của Ê-xê-chi-ên, nhà tiên tri. Được rồi:

Và xảy ra vào năm thứ ba mươi, và trong tháng thứ tư, vào ngày mồng năm của tháng,... ta đương ở giữa phu tù—ở giữa những phu tù bên bờ sông Kê-ba,... (Đúng thế không, Kê-ba? C-h-e-b-b-r, Kê-ba.)...và các tầng trời được mở ra, và ta xem sự hiện thấy của Đức Chúa Trời.

Và vào...(Nào, hãy xem.)...Vào ngày mồng năm tháng ấy, mà là tháng mà vua Giê-hô-gia-kin bị bắt làm phu tù, lời của CHÚA được phán riêng cho thầy tế lễ Ê-xê-chi-ên, con trai Bu-xi, tại trong đất của... người Canh dê trên bờ sông của Kê-ba; và tay CHÚA đã...đặt trên người.

Và ta nhìn xem, và, kìa, một cơn gió lốc đến từ phương bắc,...

¹⁴⁶ Hãy xem nhà tiên tri này ở đây, năm trăm chín mươi lăm năm trước khi Đấng Christ đến, thấy sự hiện thấy của ông so với Giảng như thế nào:

...một cơn gió lốc đến từ phương bắc, một đám mây lớn,...một ngọn lửa tỏa sáng, và sự sáng rực rỡ khắp tư bề, và từ giữa nó là màu hổ phách, ra từ chính giữa lửa.

Cũng ra từ giữa nó xuất hiện trông giống như bốn sanh vật sống. Và hình trạng như vậy; họ có bộ dạng giống như...con người.

¹⁴⁷ Hãy để ý đến màu sắc của Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên chân dung của bốn Sanh vật sống này, là màu hổ phách. Hổ phách có màu vàng lục. Bây giờ, hãy xem, “màu vàng lục,” *màu hổ phách*, ồ, Ngài hôm qua không bao giờ thay đổi...Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho Ê-xê-chi-ên; ở giữa sự hiện thấy của Ê-xê-chi-

ên, Ánh sáng này mà ông đã thấy hiện đến trên bốn Sinh vật sống là màu vàng lục. Khi Ngài đến với Giăng, Ngài xuất hiện trong *màu lục bửu thạch* cũng là “màu vàng lục.” Bây giờ Ngài đến với người được mặc khải trong màu vàng lục. Ngài đến với chúng ta trong màu vàng lục, Ánh Sáng! Hãy bước đi trong Ánh Sáng, Ngài là Sự Sáng.

¹⁴⁸ Chúng ta hãy đi đến câu thứ 26 nào, để chúng ta cũng có thể đọc đến câu 28. Câu thứ 26:

Và bên trên vòng-...

Ồ, khi anh em về đến nhà, tôi muốn anh em đánh dấu điều đó và đọc từng chút của nó. Để tiết kiệm thời gian:

Và bên trên vòng khung giải trên đầu họ có hình như viên ngọc, hình trạng nó như là ngọc mã não: và trên hình ngài ấy có hình dạng giống như một người ở trên... nó.

¹⁴⁹ Đó là Con Người, đấy, Đấng Christ. Bây giờ hãy xem Ngài đã như thế nào, Ngài đã trang phục như thế nào ở đây:

Và tôi cũng thấy như màu hổ phách, (hãy xem, chung quanh Con Người này) hình trạng giống như lửa bao chung quanh—bao chung quanh, từ thắt lưng của người...

¹⁵⁰ Hãy lắng nghe! Hãy thuộc linh, hãy hiểu biết, và trong chính tấm lòng của anh chị em ở đây. Tôi khẩn nài anh chị em trong Danh Chúa Jêsus, hãy giữ điều này cho chính mình! Nhưng chỉ nhớ thật phước hạnh làm sao!

¹⁵¹ “Tôi-...” Chúng ta hãy bắt đầu trở lại với câu 27. Mọi người, hãy lắng nghe! Phải thật sự hiểu bây giờ!

Và tôi đã thấy như màu hổ phách (đó là màu vàng lục), như hình trạng của ngọn lửa chung quanh...nó,...

Lửa xung quanh màu vàng lục. Bây giờ:

...từ ngang thắt lưng người ấy trở lên, (Từ ngang thắt lưng người ấy trở lên.) và từ hình trạng thắt lưng của người...trở xuống, tôi thấy như nó là hình trạng của lửa, và lửa sáng rực rỡ chung quanh. (Lửa chung quanh.)

Như hình trạng của một cái mống và trong sắc màu trong những ngày mưa, hình trạng của sự sáng rực rỡ chung quanh đó cũng giống như vậy. Đây là tỏ ra hình trạng và sự giống nhau và sự vinh quang của CHÚA. Và khi ta thấy nó, thì ta sắp mặt xuống, và ta nghe một tiếng của một đấng đã phán.

152 Hãy xem! Anh chị em có sẵn sàng không? Hãy lắng nghe! Hãy giữ lấy điều này bây giờ, chỉ nhớ, để anh em biết. (Gene, anh có thể giữ cuốn băng này.) Lắng nghe! (Không, tôi không phải giữ nó ở đó, điều đó ổn thôi. Ý tôi là chỉ cần giữ cuốn băng; cho phép điều này với Hội thánh.) Để ý điều này! Vậy thì, để anh chị em có thể biết rằng màu của Ánh Sáng mà ở cùng Chúa, và Ánh sáng của Chúa đi theo Chúa, giống như Chúa, và nó như là Chúa, thì có màu hổ phách, màu vàng lục. Đó chính là màu của Ánh sáng ở với chúng ta ngày nay, như các nhà khoa học đã chụp được hình ảnh của Nó, màu vàng lục, màu hổ phách.

153 Khi còn bé, và tôi đã nhìn thấy Nó lần đầu tiên, anh em nhớ không, những người lâu năm ở đây. Tôi đã luôn nói với anh chị em trước khi bức ảnh được chụp, “Nó có màu vàng lục, mà là màu hổ phách.” Bây giờ, để cho anh em biết rằng Thánh Linh của Chúa...

154 Ông nói, khi ông thấy nó từ thất lưng của Sanh vật sống mà đứng trong sự hiện diện của ông, “Từ thất lưng người ấy trở lên thì giống như lửa, một Ánh Sáng từ thất lưng người trở xuống, được bao bọc bằng Ánh Sáng. Và tất cả bao bọc chung quanh nhiều màu sắc giống như cái mống.” Đúng thế không?

155 Tôi muốn anh chị em nhớ, Đức Chúa Trời vẫn đang hiện hữu trong những màu sắc giống như vậy, “từ thất lưng trở lên, giống như lửa, màu hổ phách,” quay bằng máy quay phim hoặc bằng máy ảnh màu, “màu hổ phách từ phần thất lưng trở lên, từ phần thất lưng trở xuống, và tất cả xung quanh, nhiều màu sắc giống như trong cái mống trên bầu trời sau một cơn mưa.” Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Đức Thánh Linh vẫn ở trong quyền năng của Ngài, vẫn ở trong Hội thánh của Ngài trong những ngày sau rốt này. Thế đấy. Không phải tôi, tôi chỉ đang đứng đó, và nó là một bức ảnh đã

được chụp. Tôi muốn anh chị em nhìn xem điều đó, đúng như những gì Ê-xê-chi-ên đã thấy. Cùng những màu sắc, cùng một cách và hành động theo cùng một cách, và tuôn ra theo cùng một cách, với những Sinh vật sống. Đó là gì? Các Sinh vật sống đại diện cho Hội thánh hằng sống, Hội thánh đang sống bởi quyền năng và sự phục sinh của Đấng Christ. Những màu sắc màu hổ phách giống như vậy đã bao phủ lên nó từ thắt lưng trở lên, từ thắt lưng trở xuống.

¹⁵⁶ Không cần phải phỏng đoán nữa, khoa học đã chụp được những bức ảnh! Nhìn vào màu sắc của chúng, chỉ cần nhìn vào màu sắc của lửa trong đó. Thấy không? Cái mống. Nhìn vào màu ngọc lục bảo vàng nhạt này. Bây giờ, trên máy ảnh này, nó chỉ là máy ảnh của một nhiếp ảnh gia trung thực. Trên máy ảnh này là màu, những hình màu, màu Kodachrome. Nhìn vào màu ngọc lục bảo trong đó. Nếu tôi có thể đưa nó qua ánh sáng ở đâu đó mà các bạn có thể nhìn thấy nó ở phía sau. Các bạn có thể nhìn thấy bây giờ không? “Giống như một cái mống,” nhìn vào những đường sọc tối lui giống như cái mống, mỗi đường sọc có màu sắc khác nhau. Chúng ta sẽ đề cập đến điều đó trong vòng vài phút, những màu sắc đó là gì và chúng phản ánh điều gì?

¹⁵⁷ Ô! Điều đó chỉ làm cho trái tim tội nghiệp của tôi nhảy nhót vì vui sướng. Và để biết rằng trong thời đại ngày nay mà chúng ta đang sống, rằng Đấng Christ...khi tất cả những mảnh đất khác đều là cát lún thối, tất cả các mảnh đất khác. Tôi nghĩ, “Tại sao tôi không thể nói điều đó? Tại sao tôi không thể làm cho cả thế giới nhìn thấy Nó?” Thế giới không có muốn nhìn thấy Nó. Thế giới sẽ không nhìn thấy Nó, họ sẽ không bao giờ nhìn thấy Nó! Nhưng Hội thánh đang nhận được sự rung chuyển mạnh mẽ nhất mà Nó từng có!

¹⁵⁸ Trong những ngày đó họ không thể chụp ảnh về Nó. Bây giờ họ có thể vì họ có thiết bị cơ học. Những người đang cố gắng dùng máy móc để chối bỏ Đức Chúa Trời, trở lại và chứng minh có một Đức Chúa Trời. Đúng thế, “Ngọc lục bảo.” Bây giờ, anh em nhớ rằng, tôi chưa bao giờ bịa ra điều đó, tôi đang đọc nó cho anh em ngay từ trong Kinh Thánh. Hãy theo dõi khi tôi đọc, và nhìn, và

hãy nói rằng Đó là cùng một Chúa là Đức Chúa Trời, không có sự khác biệt. Hãy xem câu 27:

Và ta cũng thấy...màu hổ phách, như trong hình trạng của lửa...

¹⁵⁹ Hãy xem, giống như những ngọn lửa đang liếm. Hiểu không? Màu hổ phách đến từ một ngọn lửa. Anh em thấy nó bây giờ không? Màu hổ phách, đây là màu hổ phách đến từ ngọn lửa. Dưới đây nó nói:

Và hình trạng giống như cái mống, hoặc cầu vồng, trong những ngày sau cơn mưa,...cái mống, trong những ngày sau cơn mưa,...

¹⁶⁰ Và có một—một “Sanh vật sống.” Những gì Giảng đại diện, toàn thể Hội thánh, đã được cất lên. Tôi đã nói với anh em. Một người ở đây trong một khái tượng có thể đại diện cho cả Thân thể của Đấng Christ, được bao phủ! Bây giờ, hãy xem:

Và ta thấy...màu của hổ phách, như hình trạng của lửa...chung quanh với nó, và hình trạng...từ hình trạng của thất lưng người trở lên, và từ hình trạng thất lưng của người trở xuống, ta thấy như đó là hình trạng của lửa,...

¹⁶¹ Hãy xem, nhìn xem lửa đang phun. Ra từ cái gì? Cái mống, bảy màu. Bây giờ, hãy xem, có chính xác bảy màu ở đó, và cái mống có bảy màu.

...Tôi thấy nó như hình trạng của lửa, và nó có sự sáng hừng chung quanh.

Như hình trạng của một cái mống trong những đám mây trong ngày đương mưa, hình trạng của ánh sáng rực rỡ chung quanh cũng vậy. (Chung quanh Ngai của Đức Chúa Trời, đấy.) Đây là tỏ ra hình trạng của sự giống như sự vinh quang của CHÚA.

¹⁶² Không phải là Chúa, bây giờ, sự vinh quang của Chúa. Sự vinh quang của Chúa bao phủ trên Hội thánh của Ngài vì Ngài ở trong Hội thánh của Ngài! A-men! Ồ, điều đó nghe có vẻ ngu xuẩn đối với những người không khôn ngoan, nhưng điều đó thật tuyệt vời đối với những người tin. Ừ-m.

...Đây là tỏ ra hình trạng và sự giống như sự vinh quang của CHÚA. Và khi tôi nhìn thấy điều đó, tôi sắp mặt xuống, và tôi nghe thấy một tiếng phán...

163 Bây giờ ông tiếp tục và kể sự hiện thấy có nghĩa là gì, mà chúng ta không có đủ thời gian để đề cập đến sáng hôm nay.

164 Bây giờ, hãy để ý cách Chúa trong lòng nhân từ vĩ đại của Ngài ban cho chúng ta những điều này như thế nào.

165 Bây giờ chúng ta hãy lấy một điều khác. Cả Ê-xê-chi-ên và Giăng đều nhìn thấy Ngài trong sự màu nhiệm về màu sắc và Ánh sáng của Ngài, và gọi Nó là “màu hổ phách.” Giăng sau này... Anh chị em đặt...anh chị em đang ghi xuống lời Kinh Thánh, Giăng Nhất 1:5 đến 7. Giăng, sau này (và ông đã ở tại đảo Bát-mô khoảng ba năm lúc ông viết Sách này), khi trở lại, ông đã là một cụ già ở tuổi chín mươi, trong Nhất Giăng 1:5 và 7, ông nói, “Đức Chúa Trời là Sự Sáng.” Giăng đã có một kinh nghiệm, ông đã nhìn thấy Ngài và ông biết rằng Ngài là Sự Sáng, Sự Sáng, Sự Sáng Đời đời; không phải ánh sáng vũ trụ, không phải ánh sáng đèn, đèn điện, ánh sáng mặt trời, mà là Sự Sáng Đời đời! Ôi, tôi yêu Ngài biết bao. “Đức Chúa Trời là Sự Sáng.”

166 Lưu ý, chúng ta sẽ bắt đầu lại bây giờ và xem chúng ta đang ở đâu. Đến câu thứ 3 rồi, phải không? Chúng ta sẽ hiểu được Điều đó không? Tôi hy vọng hiểu. Được rồi:

...Ngài...trông giống như bích ngọc và ngọc mã não: và có cái móng...bao chung quanh ngôi, dáng như ngọc lục bảo. (Màu vàng lục.)

167 Bây giờ, “cái móng,” anh em để ý đó là cái móng. Chúng ta hãy trở lại với Sáng thế ký 9 và tìm thấy, trong Sáng thế ký 9:13. Và chúng ta sẽ thấy lại ở đây “cái móng,” khi cái móng xuất hiện lần đầu tiên. Sáng thế ký chương 9, và chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 13, Sáng thế ký 9:13. Tất cả các bạn thích Điều này chứ? Ồ, tôi yêu Nó! Tôi không chỉ thích Nó, tôi còn yêu Nó! Hãy nhìn:

Ta đặt cái móng của Ta trên từng mây, và nó sẽ làm một dấu hiệu (Hãy xem!), dấu hiệu về sự giao ước giữa Ta và trái đất.

168 Điều gì vậy? “Giữa Ta và Nô-ê”? Không. “Giữa Ta và trái đất.”

Và sẽ ứng nghiệm, phàm lúc nào Ta gộp các đám mây trên mặt đất, và phàm mống mọc trên từng mây:

Và Ta sẽ nhớ lại sự giao ước của Ta, mà—mà đã lập giữa Ta và các người...

169 Bây giờ Ngài trở lại với giao ước của Ngài giữa họ, nhưng giao ước cái mống...Thấy đó, giao ước là sự sống cho Nô-ê, để Ngài cứu ông, nhưng giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với chính Ngài là một cái mống, rằng Ngài sẽ không...Bây giờ, tôi sẽ cho anh em thấy giao ước của Nô-ê đã có với Đức Chúa Trời, trong một phút. Nhưng đây là giao ước của Chính Đức Chúa Trời với chính Ngài, a-men, cái mống.

170 Bây giờ, chúng ta nhận ra rằng một *giao ước* sau đó là một “dấu hiệu,” một dấu hiệu. Đức Chúa Trời đã phán đó là một “dấu hiệu” ở đây, phải Ngài không? Hiếu không?

Ta...đặt...Ta đặt cái mống của Ta trên từng mây, (Đó là sau khi hủy diệt thế gian, sự hủy diệt bởi nước lụt; tất cả xác thịt, ngoài Nô-ê—Nô-ê, đều bị tiêu diệt.) và nó sẽ là dấu hiệu của một giao ước giữa Ta và trái đất.

171 Không phải “Ta và thế gian.” *Thế gian* là một “vũ trụ.” Hiếu không? Nhưng đây là “giữa Ta và trái đất.” Đức Chúa Trời phán, “Ta đã làm nên trái đất đó. Và Ta đã bạc đãi nó, Ta đã làm cho nó bị đảo lộn và làm cho nó tan thành từng mảnh. Và—và có lẽ, Ta—Ta—Ta—Ta—Ta không nên làm điều đó.” Ngài phán, “Ta—Ta thậm chí hối hận, đó thật là điều khủng khiếp.”

172 Anh chị em nghĩ nó sẽ thế nào bây giờ Ngài đến trong sự giận dữ của Ngài? Hãy sống đúng đắn, hối bạn tội nhân.

Ồ, hãy quan sát và chờ đợi cảnh tượng đó được nhìn thấy;

Ngài đang đến lần nữa.

Anh chị em tin điều đó không?

Ngài đang đến lần nữa.

Tôi thích điều đó, còn anh chị em?

Ồ, anh sẽ bị đánh số là một trong những kẻ thù của Ngài không?

Tôi không muốn như vậy. Anh em có muốn không? Không, thưa quý vị. Là kẻ thù lại...hoặc, trở thành kẻ thù của Ngài, ở với Ngài sẽ tốt. Nhưng chống lại Ngài!

Không tí vết bên trong, quan sát và chờ đợi
cảnh tượng đó hiện ra,
Ngài đang đến lần nữa. (Ừm!)

¹⁷³ Bây giờ, một giao ước, một dấu hiệu của cái gì? Một dấu hiệu của cái gì? Của một của tế lễ đã được chấp nhận. Bây giờ lấy Sáng thế ký 8:20 đến 22. Bây giờ, Sáng thế ký 8:20 đến 22, được rồi, ngay qua trang đó.

Và Nô-ê đã lập một bàn thờ cho CHÚA; và bắt...mọi súc vật thanh sạch, và...mọi loài chim thanh sạch, và bày của lễ thiêu dâng lên trên bàn thờ.

Và CHÚA ngửi lấy mùi thơm; và CHÚA nghĩ trong lòng ngài rằng, Ta sẽ chẳng lại rửa sả đất (rửa sả đất) vì loài người nữa; vì tâm tánh của lòng người vẫn xấu xa từ khi còn tuổi trẻ; Ta cũng sẽ chẳng hành mọi vật sống, như Ta đã làm.

¹⁷⁴ Và bây giờ chúng ta có thể đọc câu cuối cùng:

Và...Hễ đất còn, thì mùa gieo giống cùng mùa gặt hái,... lạnh và nóng,...mùa hạ cùng mùa đông,... ngày và đêm chẳng bao giờ tuyệt được. (Một giao ước.)

¹⁷⁵ Giảng đã nhìn thấy điều tương tự như vậy: Chúa Jêsus, giao ước được chấp nhận của Đức Chúa Trời bao chung quanh những tầng trời. Và xung quanh Ngài là một cái móng xung quanh Ngài, trong khung cảnh như một viên ngọc lục bảo, Ánh sáng màu xanh lục đậm nhạt xung quanh Ngài. Ngợi khen Đức Chúa Trời!

¹⁷⁶ Hãy xem! Của Nô-ê bao gồm chủ yếu...Cái móng của Nô-ê chủ yếu gồm bảy màu căn bản. Bất kỳ ai cũng biết cái móng có bảy màu. Vậy thì, những màu đó là gì? Đỏ, cam, tím, không, màu đỏ—đỏ, cam...lục, lam, chàm, và tím. Đó là màu sắc của cầu vồng. Bây giờ, chúng ta có một vấn đề sâu sắc ở đây, và tôi sẽ phải đụng tới những điểm chính của nó vì đã quá muộn. Bây giờ, hãy nhớ, màu cam, hoặc, đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, và tím.

¹⁷⁷ Bây giờ, nếu anh em để ý, bảy. Hãy xem. Bảy cầu vồng...bảy màu sắc, tôi muốn nói là, cái móng bảy màu sắc. Điều đó có nghĩa là bảy cái móng! Bảy cái móng, bảy hội thánh phản chiếu bảy ánh sáng, mỗi ánh sáng quán vào ánh sáng kia. Nó bắt đầu với màu đỏ, đỏ. Sau màu đỏ là màu cam, là sự phản chiếu của màu đỏ. Sau màu cam là...sau—sau màu cam chuyển sang màu vàng, là màu đỏ và màu cam trộn lẫn với nhau tạo thành màu vàng. Sau đó màu xanh lá cây. Màu xanh lá cây và xanh lam tạo nên màu đen. Sau đó đến màu chàm. Và rồi từ màu chàm chuyển sang màu tím, mà là một phần của màu xanh lam. Ha-lê-lu-gia! Anh em không thấy sao? Đức Chúa Trời, trong cầu vồng bảy sắc của Ngài, giao ước của Ngài mà Ngài đã lập, một giao ước rằng qua Bảy Thời Đại Hội Thánh, bảy màu sắc, Ngài sẽ cứu trái đất.

¹⁷⁸ Ngài sẽ làm gì? Hãy nhớ, Ngài đã tạo ra nó với trái đất, màu sắc của Ngài. Nhưng bây giờ hãy xem. Cái móng này chỉ, theo chiều ngang, chỉ bao phủ (trong hình cánh cung) một nửa trái đất. Đó là tất cả cái móng của Nô-ê, chỉ...bao phủ, được nửa trái đất. Nó ở trong hình vòng cung, đó là tất cả những gì anh chị em có thể thấy được. Nhưng khi Giảng đã thấy Ngài trong màu ngọc lục bảo của Ngài, Ngài đã bao quanh toàn bộ Ngài của Đức Chúa Trời. Một nửa chưa bao giờ được nói đến. Ngài đã bao phủ...Ngài chỉ...trái đất chỉ tạo nên một cái vòm, nó chỉ là một nửa của nó; đó là thời đại hội thánh.

¹⁷⁹ Nhưng khi Giảng nhìn thấy Ngài trong màu hổ phách này, màu hổ phách, Ngài đã bao bọc và bao phủ xung quanh như một vòng hào quang. Một vòng hào quang! Một vòng hào quang màu hổ phách, Nó bao quanh bản thể của Ngài! Hiểu không? Một màu, một Đức Chúa Trời trên tất cả, qua tất cả, và trong tất cả, nhưng có Bảy Thời đại Hội thánh.

¹⁸⁰ Hãy xem một viên kim cương vĩ đại. Đã từng tìm thấy chúng...anh em có thể tìm thấy chúng ở Châu Phi nằm trên các đường phố. Anh em không dám giữ một viên, bởi vì nó không được cắt ra. Anh em có một viên mà không được cắt ra, người ta sẽ cho anh em đi cải tạo vì điều đó ngay bây giờ, và cho anh em bản án chung thân vì giữ nó. Anh em đã có, hãy nộp ngay khi anh em tìm thấy nó.

¹⁸¹ Bây giờ, họ lấy viên kim cương này...Ồ, đó là một điều khó khăn. Tôi đã thấy một máy xay lớn đến bốn mươi tấn đứng như thế này, họ đổ đá xanh vào đó, xay nghiền nó, nó nghiền đá đó thành tro bụi, nhưng nó sẽ không nghiền nát được kim cương. Bốn mươi tấn treo trên một cái xoay, ở trên đây, quay chung quanh với chúng những bánh răng cưa to như thế, chỉ việc nghiền tảng đá đó thành từng mảnh; nhưng một viên kim cương sẽ đi thẳng qua nó, nó sẽ làm rung chuyển vật đúc nặng bốn mươi tấn đó.Ồ! Khi nó nghiền nát ra và đi xuống qua một cái sàng, chảy xuống những sàng khác, rửa sạch và rồi cuối cùng đi qua một băng chuyền dài.

¹⁸² Người quản lý của Mỏ Kim Cương Kimberley vĩ đại đó là một trong những người chỉ đường cho tôi ở dưới đó, một người anh em thật khiêm tốn, tử tế.

¹⁸³ Và sau đó khoảng gần một mét trên mặt nước, nơi nó chảy, nó thì, thì chất Cosmoline được đặt trên đó. (Anh chị em có biết, anh—anh chị em gọi chất này là gì? Thứ...Meda, cái chất mà chúng ta đựng trong cái lọ để trong tủ đó là gì? Vaseline!) Và chúng tôi bôi Vaseline đó, sâu khoảng một in-sơ, lên tới đây trên đường nghiêng trượt xuống. Và nó đi xuống, và để ý, mỗi lần mà đá đó đi qua, nó sẽ lăn xuống ngay lập tức ra khỏi chất Vaseline đó; nhưng khi một viên kim cương đi qua nó, nó sẽ dính lại. Một viên kim cương khô và nó sẽ dính vào đó. Tôi đã thấy họ nhặt chúng, thậm chí cả những viên nhỏ, và tách chúng ra bằng kính đeo mắt. Và tôi hỏi họ làm việc đó để làm gì, họ nói rằng họ bán chúng sang nước Mỹ để lấy những cây kim Victrola và các thứ; chúng sẽ không bị bào mòn, đấy.

¹⁸⁴ Nhưng những viên kim cương lớn đó, bây giờ, chúng ở đó, chỉ là một quả bóng lớn. Nhưng khi...Họ lấy chúng và lấy những máy điện và cắt chúng, và tạo ra một viên kim cương bị cắt. Rồi khi họ cắt nó, nó sẽ phản ánh màu sắc rực rỡ của ca-ra của nó, và nó cũng sẽ phản chiếu bảy màu.

Ồ, Chúa Jêsus thật là...

¹⁸⁵Ồ, anh em có thể có nhiều tiền, anh em có thể sở hữu một đội xe Cadillac, anh em có thể là một mục sư của một nhà xác to lớn hoặc một giáo đường của điều gì đó, anh em có thể là một giám

mục hoặc là một tổng giám mục, nhưng, ồ, thưa anh em, khi anh em tìm thấy Viên Ngọc đỏ, viên Kim Cương đỏ, người đó bán tất cả gia tài mình đã có, cho đi, mọi thứ khác.

¹⁸⁶ Hãy nhìn người nữ đồng trinh ngủ gục. Ồ, cô ấy đã làm gì? Cô ấy phải bán thứ gì đó để mua Dầu của mình. Cô ấy đã phải bán cái gì? Những tín điều và giáo phái cũ của cô ấy và mọi thứ. Cô ấy đã bán hết tất cả những gì mình có để đi tìm thấy Đấng Christ, Đấng Christ, Viên Ngọc tuyệt vời đó. Chúa Jêsus, thân thể đó...[Băng trống—Bt.]...?...Tôi có một chiếc vé để vào Thiên đàng khi con tàu đến gần, một trong những buổi sáng tối tăm này. Ồ, thật là phước hạnh!

Ồ, huyết ấy màu nhiệm biết bao
Cho tôi sạch trắng như tuyết;
Không có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

¹⁸⁷ Không có sự nổi tiếng, không có gì to tát, không có gì cả, không giàu có, không—không gì cả, chỉ cho tôi Dòng Huyết quý giá đó. Chỉ thế thôi!

Không có gì trong tay tôi mang theo,
Chỉ bám vào Thập giá của Ngài.

¹⁸⁸ Viên Ngọc Quý vĩ đại đó! Nó như thế nào? Nó hoàn hảo. Đó là vào năm ba mươi ba tuổi rưỡi khi Đức Chúa Trời đưa Nó qua một cỗ máy đập lớn, khi Ngài mang Nó qua đó và bắt đầu gọt đẽo Nó. Ngài cắt Nó, Ngài nghiền nát Nó, Ngài làm Nó bị thương.

*...người đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị thương,...
bị đập nát vì tội ác của chúng ta: bởi sự trừng phạt người
chịu chúng ta được bình an; bởi lần roi người chúng ta
đã được lành bệnh.*

¹⁸⁹ Đức Chúa Trời đã làm gì với Người hoàn hảo đó? Chỉ có một người trong số họ trên thế giới, duy nhất một người trên thế giới, và đó là Ngài! Và Đức Chúa Trời đã đục đẽo Ngài ở đây, “Người vì sự vi phạm của chúng ta mà bị thương.” Bởi vì tôi là một tội nhân, Ngài đã để cho Ánh Sáng cái móng của Bảy Thời Đại Hội Thánh của Ngài lóe sáng trên tôi, để biết rằng Ngài vì sự vi phạm của tôi mà bị thương.

¹⁹⁰ Có cầu vồng bảy sắc màu của anh em. “Ngài đã bị nghiền nát vì tội ác của chúng ta, bởi sự trừng phạt của Ngài chúng ta được bình an, bởi những lần roi của Ngài chúng ta đã được chữa lành.” Đức Chúa Trời đã cắt Ngài, và làm bầm dập Ngài, và nghiền nát Ngài, và cắt Ngài, để Ngài có thể phản chiếu qua các vết thương đang hấp hối của Ngài, để tội lỗi được tha, có sự vui mừng, bình an, nhẹn nhục, nhân từ, hiền lành, mềm mại. Bảy Linh của Đức Chúa Trời là bảy trái của Thánh Linh mà sẽ phản chiếu lại trong dân sự của Ngài. Ngài đã bị bầm dập, bị gọt dũa và được hình thành, để Sự Sáng của Đức Chúa Trời được chiếu sáng qua thân thể của một Người đó có thể cứu chuộc toàn thế giới; “Ta sẽ được nhắc lên khỏi trái đất, Ta sẽ kéo tất cả mọi người đến với Ta.” Hãy xem những sắc màu đó của cái mống khi chúng phản chiếu.

¹⁹¹ Nhưng khi Giăng thấy Ngài ở đây, đó là gì? Ngày cứu chuộc đã kết thúc. Tất cả đã kết thúc, vì vậy ông đã thấy Ngài trở lại trong tình trạng ban đầu của Ngài, một màu hổ phách. Không chỉ một nửa thế giới, nó chỉ có thể...mặt trời, chỉ có thể chiếu sáng một nửa thế giới tại một thời điểm, hãy xem, khi nó quay chung quanh. Nhưng khi Giăng nhìn thấy Ngài, Ngài đang ngồi, được coi như ngọc bích và ngọc mã não, màu hổ phách; trộn cả hai với nhau, anh em có hổ phách. “Và một màu hổ phách xung quanh Ngài!” Ồ, chao ôi! Ồ, tôi—tôi nói với anh em, điều đó chỉ... chúng ta có thể cứ tiếp tục và tiếp tục.

¹⁹² Bảy Linh, bảy màu sắc, bảy thời đại hội thánh, bảy mục sư truyền đạo, bảy ngọn đèn, mọi thứ đều ở trong số bảy. Đức Chúa Trời hoàn hảo trong “bảy.” Đức Chúa Trời đã làm việc trong sáu ngày; ngày thứ bảy, Ngài nghỉ ngơi. Thế giới sẽ tồn tại sáu nghìn năm, và nghìn năm thứ bảy là Thiên hi niên.

¹⁹³ Để ý, *trong một nửa vòng tròn*, “một nửa chưa được biết.” Vậy thì, chắc chắn những điều này tượng trưng cho điều gì đó.

¹⁹⁴ Bây giờ, trong Xuất Ê-díp-tô Ký 23:13 và trong Hê-bơ-rơ 6:12, Đức Chúa Trời đã lập giao ước với chính Ngài và chính Ngài đã thề. Hê-bơ-rơ :13 cho chúng ta biết điều đó, hoặc 9, :13, rằng “Chính mình Ngài đã thề.” Không có gì đáng thề hơn khi Ngài đã nói với Áp-ra-ham và Y-sác, tại đó Ngài đã nói với Áp-ra-ham

rằng Ngài sẽ lập một giao ước với ông, một giao ước đời đời. Đức Chúa Trời...

¹⁹⁵ Giao ước luôn được thực hiện bởi một lời thề, vì vậy không có ai...Anh em thề bởi ai đó lớn hơn mình; thề với mẹ của mình, thề với quốc gia của mình, thề bởi điều gì đó, thề bởi Đức Chúa Trời. Nhưng anh em không thể thề trừ khi đó là ai đó vĩ đại hơn mình.

¹⁹⁶ Và không có ai vĩ đại hơn Đức Chúa Trời, vì vậy Ngài đã thề với chính Ngài, bởi chính Ngài. A-men! Tự Ngài thề rằng Ngài sẽ xác nhận giao ước này. A-men. Ồ! Chà! Thề bởi điều đó, Ngài sẽ “duy trì Dòng dõi của Áp-ra-ham.” Dòng dõi của Áp-ra-ham đối với dân Ngoại là gì? Phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, Dòng dõi của Áp-ra-ham. Chính Ngài đã thề rằng, “Ta sẽ khiến họ sống lại, mỗi một người, sống lại. Ta sẽ ban cho họ Sự sống Đời đời và đặt họ trở lại trên đất.” Những gì chúng ta phải...để suy nghĩ về?

¹⁹⁷ Vì vậy, chúng ta thấy Ngài trong vòng cung màu xanh lá cây, màu hổ phách. Màu xanh lục này, màu xanh lá cây tượng trưng cho điều gì? Sự sống. Màu xanh lá cây là thường xanh, luôn luôn xanh tươi, là sự sống. Nó có nghĩa là gì? Đức Chúa Trời đã hứa, như Ngài đã thề ở đó trong Sáng thế ký, rằng Ngài “sẽ không...” (Đặt cầu vồng trên bầu trời.) rằng Ngài “sẽ không hủy diệt thế gian này bằng nước nữa.” Ngài cũng thề lời thề của Ngài và chính Ngài thề rằng tất cả Dòng dõi Áp-ra-ham Ngài sẽ làm sống lại, và thế gian này sẽ đứng trước tất cả những phán xét gây chấn động của nó. Sự phán xét chúng ta sẽ đề cập trong những bài học tới, sẽ cho anh chị em thấy thế giới này sẽ phun lửa và sẽ trở thành những núi lửa, và nổ tung thành từng mảnh, và đảo lộn và mọi thứ. Nhưng Ngài chỉ chính Ngài mà thề rằng Ngài sẽ không hủy diệt nó, nhưng Ngài sẽ xoa dịu nó và đặt con cái của Ngài trên đất trong Ngàn năm bình an đó. Ồ, chào ôi!

Tôi đang chờ đợi ngày Ngàn năm bình an vui
mừng đó đến,
Khi Chúa phước hạnh của chúng ta đến rước
Cô Dâu bao năm chờ đợi của Ngài đi;

Ồ! Lòng tôi đang mong đợi, kêu khóc cho ngày
 được giải thoát êm dịu ấy,
 Khi Đấng Cứu Rỗi chúng ta sẽ trở lại với thế
 gian lần nữa.

198 Ôi, chúng ta đang ước ao được thấy Ngày đó biết bao, Ngài đã hứa Thiên hi niên vĩ đại sẽ đến. Và một điều nữa, lý do Ngài được bao quanh, Ngài là Đức Chúa Trời giữ giao ước. Ngài sẽ giữ giao ước của Ngài!

199 Bây giờ chúng ta hãy xem câu tiếp theo, dù sao đi nữa. Chao ôi, chúng ta muốn có thêm một giờ nữa, mà chúng ta chỉ còn khoảng mười, mười lăm phút để làm việc đó. Anh chị em quá mệt mỏi không? Anh chị em có muốn tiếp tục không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi, chúng ta hãy lấy câu thứ 4:

Và chung quanh ngài lại có hai mươi bốn ngài; và trên những ngài ấy tôi thấy hai mươi bốn trưởng lão đang ngồi, mặc với áo trắng; và đầu họ đội mũ triều thiên vàng.

200 Chúng ta có thể không đi hết câu đó.Ồ, chúng ta hãy bắt đầu. Câu thứ 4, hãy nhìn bây giờ, khi Giăng nhìn thấy Ngài, màu ngọc lục bảo xung quanh Ngài, chúng tôi có tất cả các màu sắc, cầu vồng, và vân vân, và tất cả những gì về nó. Bây giờ, ở câu thứ 4, điều đầu tiên ông nói đến ở đây, ở câu 4...

Và xung quanh ngài...

201 Hãy xem! Thật là một bức tranh đẹp đẽ như vậy, đừng bỏ qua điều đó, “Ngài.”

202 Anh em biết, chúng ta hãy quay trở lại với Môi-se. Môi-se... Chúng ta không có thì giờ để đào sâu điều này, cho nên anh em hãy nắm lấy những gì tôi đang nói. Môi-se, khi ông được ban cho một khả tượng trên Núi Si-nai...

203 Tôi muốn anh em để ý rằng đây không phải là Ngài của ân điển nữa. Ở đó, huyết đã rời khỏi, và của tế lễ đã quay trở lại và chúng đã được chấp nhận, và huyết đã lìa khỏi ngôi thương xót. Và nó bây giờ là ngôi phán xét bởi vì sấm chớp đã phát ra từ nó. Đúng thế không?

204 Hãy nhớ rằng, nó giống như Núi Si-nai. Khi Môi-se lên Núi Si-nai, điều gì đã xảy ra? Sấm sét, chớp nháng. Và dù là con bò hay con bê hay con chiên, hay bất cứ ai, dù chạm vào ngọn núi, thì cũng phải chết. Kinh Thánh chép, “Đất rúng động dữ dội đến nỗi Môi-se sợ hãi.” Và Môi-...Ngài phán, “Hãy cởi giày người ra ở đây, người đang đứng trên đất Thánh.” Giô-suê chiến binh vĩ đại, sẽ cai quản dân sự và chia cho họ sản nghiệp, chỉ có thể đi được nửa đường lên núi.

205 Ở đây Môi-se đã đứng trên đó với những màu sắc của những ánh sáng và tia chớp và ngọc lục bảo của Đức Chúa Trời xung quanh ông, xem những điều răn được viết ra. Đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, Tiếng nói đó đang phán ra, “Hỡi Môi-se, người đang ở đâu? Hãy cởi giày người ra, vì nơi người đứng trên đất Thánh.”

206 Ngôi phán xét, chính là bây giờ, không ai có thể đứng nổi trừ ra những kẻ được chuộc. Tội nhân cũng không thể đến gần nó được (điều đó đã xong rồi), ngài phán xét. Đúng vậy.

207 Giờ đây, Môi-se đã làm ra những thứ trên đất, làm đèn tạm, giống như những điều mà ông đã thấy trên Thiên đàng. Chúng ta biết điều đó, phải không? Chúng ta thấy Phao-lô đã làm điều tương tự. Phải có...Hê-bơ-rơ 9:23, rằng Môi-se đã làm mọi việc giống như ông đã thấy. Và Phao-lô trong khải tượng của mình khi ông được cất lên Trời (khi ông dạy Sách Hê-bơ-rơ tuyệt vời đó), chắc chắn ông đã thấy trong khải tượng của mình điều mà giống như Môi-se đã thấy, bởi vì ông đã nói điều đó (ông đã dạy Sách Hê-bơ-rơ tuyệt vời đó), cách mà Cơ-đốc giáo là hình mẫu tượng trưng của Cựu Ước. Ông là vị giáo sư vĩ đại, Môi-...Phao lô đó. Vậy thì, đó là Ngài của Ngài *lúc đó*. Rồi trong...

208 Chúng ta hãy chỉ...Không có ích gì, tôi không thể...Tôi đã định bỏ qua điều này, nhưng tôi thật sự không thể làm được. Bảng đen ở đâu? Anh đã cất nó hả? Mang nó ra lại được không, Doc? Chà, có lẽ tôi có thể làm cho anh em nhìn thấy nó từ đây. Tôi—tôi...Bây giờ, lấy bút chì và giấy của anh em ra, vì tôi muốn nói đôi điều ở đây. Tôi—tôi đang ngồi sáng nay thì điều gì đó đã đến với tôi. Bây giờ tôi sẽ cho anh em biết những gì tôi đã làm, nếu anh em để ý, tôi đã vẽ nó ở phía sau đây. Thấy không? Chỉ vẽ nó ra theo như

Thánh Linh đã ban cho tôi, đấy, vẽ nó ra theo đúng như những gì nó có. Nhưng tôi—tôi muốn nói đôi điều ngay ở đây.

209 Bây giờ, Đức Chúa Trời, khi Ngài ở trên ngai, thì Ngài là Đấng Phán Xét. Đúng thế không? Khi nào những vị quan tòa sẽ phán xét? Khi ông ta đến ngai trên ghế phán xét của mình, trên ngai. Bây giờ, tôi muốn anh em xem Cựu Ước đã được lập ra như thế nào, cách các hành lang được làm ra để đến gần Ngai của Ngài như thế nào, và Giảng đã thấy ở đây như thế nào. Chúng ta sẽ không đề cập đến điều đó sáng nay, tất cả về nó. Nhưng cách Giảng đã thấy tòa án giống như vậy để đến gần Ngài, và con đường đến gần phiên tòa Ngài là gì. Bây giờ, ồ, tôi yêu thích điều này.

210 Bây giờ, trong Cựu Ước, đó là những gì được gọi là “hội chúng,” nơi dân sự nhóm lại với nhau. Điều đầu tiên, trước khi họ bước vào, hội chúng, bước vào trong đó, họ phải đến với huyết đã được đổ, hành lang bên ngoài. Trước tiên họ đến với nước tẩy uế, nơi con bò cái tơ màu đỏ hoe bị giết và tạo nên một nước tẩy uế. Đó là tội nhân mà đến và lắng nghe Lời.

211 Đó là cách vị giáo sĩ Do-thái vĩ đại này được đưa đến với Chúa, đã nghe tôi giảng điều này ở dưới...ở Tulsa. Tại Tulsa, đúng vậy. Chúng tôi đã ở đó tại Tulsa, Oklahoma. Và ông ấy đến đó, chỉ là một người đứng ngoài xem. Và ông đã đi theo buổi nhóm, ông nói, “Tôi biết!” Ông nói...Ông là một trong bảy ra-bi nổi tiếng của thế giới. Và ông đến đó, nói, “Tôi muốn xem điều những gì họ những Thương Gia Cơ-đốc...Người ta gọi họ là, ‘Ngũ Tuần.’ Tôi muốn đi qua, ngai xuống, lắng nghe.”

212 Và khi Chúa bảo tôi nói về sinh tế bò cái tơ đỏ hoe đó, sau buổi nhóm ông đã gặp một số anh em ở đó, nói rằng, “Tôi muốn gặp người đàn ông kia. Tôi biết rằng ông ấy thậm chí không được học hành nhưng...” Nói, “Tôi là một giáo sĩ Do- thái biết tất cả những cách tiếp cận khác nhau và những điều giống như thế,” nói, “tôi chưa bao giờ thấy điều đó trong suốt cuộc đời mình.” Nói, “Tôi chưa bao giờ thấy nó.”

213 Và bây giờ ông là một ra-bi Ngũ Tuần, đã được đây đây Đức Thánh Linh, đi khắp nơi, giảng Tin Lành. “Ra-bi Ngũ Tuần,” ông gọi chính mình. Ông đã đi đến Khách sạn Washington Youree,

ngày nọ khi chúng tôi gặp nhau dưới chỗ của Anh Jack, và người phụ nữ biết ông, bà nói, “Thưa Ra-bi,” bà nói, “chúng tôi có một căn phòng thật đẹp dành cho ông, nhưng” nói, “chúng tôi không có tivi ở đó.”

²¹⁴ Ông nói, “Những thứ đó là ‘những hình ảnh địa ngục,’ hãy ném chúng ra ngoài! Không muốn chúng ở trong đó, dầu sao đi nữa; nếu có trong đó, tôi xin bà hãy đem nó ra ngoài.”

Bà ấy nói, “Ra-bi!”

Ông nói, “Tôi là ra-bi Ngũ Tuần.” Ha-lê-lu-gia!

²¹⁵ Ông nói, “Này, khi anh đến Y-sơ-ra-ên, Anh Branham, tôi muốn đi với anh.” Nói, “Chúng tôi có thể đem điều đó đến với dân tộc của chúng tôi.”

²¹⁶ Tôi nói, “Không phải bây giờ, thưa Ra-bi, không phải bây giờ. Không phải bây giờ, không phải giờ này, hãy chờ một chút.”

²¹⁷ Bây giờ, để ý những nơi thánh này. Bây giờ, khi anh em bước vào các tòa án, đầu tiên là các hành lang, các hành lang bên ngoài. Tiếp theo là bàn thờ, nơi dâng của lễ, bàn thờ bằng đồng. Rồi bên ngoài của bàn thờ bằng đồng, có một tấm màn treo ở đây mà đi vào nơi Chí thánh; trong đó là ngôi thi ân, trong đó là những Chê-ru-bim. Đó là những gì tôi muốn đề cập tới trong bài học tiếp theo của chúng ta, những Chê-ru-bim đó xòe cánh che phủ ngôi thi ân. Ô, chao ôi! Tôi...Chúng ta có thể ở lại cả tháng về điều đó, về Chê-ru-bim đó.

²¹⁸ Bây giờ, bây giờ chú ý khi họ bước vào. Hội chúng có thể đến đó; các thầy tế lễ có thể đứng ở đây; nhưng chỉ thầy tế lễ thượng phẩm có thể vào đó, mỗi năm một lần, mang theo huyết cùng với ông.

²¹⁹ Và ông phải ăn mặc theo một cách nào đó, một cái áo choàng nào đó; phải có một cái chuông và một quả lựu, cái này đến cái khác. Và khi ông ta bước đi, ông phải đi theo một cách nào đó. Khi ông bước đi, ông hát lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa,” những chiếc chuông kia và những quả lựu đó rung lên với nhau, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay!” Tại sao? Ông đang đến gần Đức Chúa

Trời, mang theo huyết của giao ước trong tay mình, đi trước mặt Ngài, mang huyết.

²²⁰ Được xúc (Ồ, chao ôi!) bằng dầu thơm nào đó. Quần áo của ông phải được làm nên bởi những bàn tay được đầy dẫy Đức Thánh Linh, những bàn tay đã được ghi nhận làm nên quần áo của ông. Hoa hồng của Sha-rôn, dầu xúc, đổ nó trên đầu ông, nó chảy dài xuống râu của ông và rồi xuống người ông với nước hoa hoàng gia; một quả lựu và một quả chuông; lấy huyết của một con chiên con vô tội; và ông không dám lại gần cái bức màn bên ngoài đó, ông có thể chết ngay ở đó, tại chỗ ông đang đứng. Vì vậy ông phải đi, đi theo một con đường nào đó, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa. Thánh thay, thánh thay, thánh thay,” (đến gần Đức Chúa Trời) “cho Chúa. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, thánh thay!”

²²¹ Và ông đi đến đó và dâng huyết lên ngai thi ân, mỗi năm một lần. Và trong lúc ông ở trong đó, ông được đặc ân nhìn thấy Sự Vinh Quang Shekinah; khi Trụ Lửa, Ánh Sáng màu hổ phách đó giáng xuống, để dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên. Thậm chí Ngài lấp đầy khói trên đền thờ để không ai có thể nhìn thấy Nó. Sự Vinh quang của Chúa đã giáng xuống cho đến khi tất cả đều bốc khói lên. Và Ngài đã đến chính Ngài, đi vào phía sau bức màn và ngai xuống trên ngai thi ân trong nơi Chí Thánh. “Nơi Chí Thánh,” nó được gọi là, Chí Thánh. Và ông phải ăn mặc theo một cách nào đó, bước đi theo cách nào đó, xúc dầu theo cách nào đó. Ông ta là một người đặc biệt được bước vào đó. Hội chúng chắc chắn thật ghen tỵ với ông!

²²² Nhưng khi Chúa Jêsus chết, bức màn trong đền thờ bị xé ra. Không chỉ có thầy tế lễ thượng phẩm, nhưng “bất cứ ai muốn” đều có thể có cùng sự xúc dầu của Sự Vinh Quang Shekinah và bước đi trong một đời sống thánh khiết, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa,” và đến gần trong chính sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, qua Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ trước mặt mình. Đặt mình với: “Lạy Đức Chúa Jêsus, đây là một người bệnh, anh ấy là anh em của con. Anh ấy đang nằm trên giường tử thần bây giờ, sắp chết. Con đang đến gần Ngài, ‘Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa.’”

“Vì điều gì?”

“Như một thầy tế lễ thượng phẩm.”

“Vì điều gì?”

“Thay mặt cho người anh em của con. ‘Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa.’”

223 Thế đấy! Những bước đi hằng ngày của anh chị em, điều anh chị em nói hằng ngày, cách cư xử hằng ngày của anh chị em, tấm lòng của anh chị em, linh hồn của anh chị em, và tất cả phải, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa.” Không có rẽ đấng, không có điều gì khác hơn là, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa. Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa,” khi chúng ta bắt đầu đến gần để thay mặt cho người anh em của chúng ta. Bất cứ ai cũng đều có thể đến, được xúc dầu, Huyết ở trước mặt người đó, Huyết đi trước mặt người đó, và kêu lên “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa.”

224 Bây giờ, đó chính là những hành lang bên ngoài, nơi thánh. Và nơi Chí Thánh, đó chính là nơi thiêng liêng của Đức Chúa Trời trên đất. Hãy xem, nó đã được làm hình bóng cho điều ở trên Trời. Bây giờ, chúng ta sẽ trở lại ngay với cùng câu Kinh Thánh này lần nữa. Ô, chừng nào chúng ta còn đi qua sách Khải Huyền, chúng ta có thể quay trở lại với điều này một lần nữa. Hiểu không?

225 Bây giờ ông...Giăng, Giăng đang đứng ở chỗ nào? Tại hành lang. Chúng ta hãy đọc thêm một ít nữa ở đây để có thể thấy được bức tranh:

*và từ ngai phát ra những tia chớp...những tiếng...sấm:
và có bảy ngọn đèn sáng rực (Hãy chờ cho đến khi chúng
ta đi đến với điều đó!) đang cháy trước ngai, đó là bảy vị
Thần của Đức Chúa Trời.*

226 Sự phản chiếu Sự Sáng của Đức Chúa Trời đến trong Hội thánh, chiếu thẳng từ Ngai của Đức Chúa Trời, không phải qua một thần học viện, không phải qua một giám mục nào đó, nhưng từ Ngai của Đức Chúa Trời, bởi sự khải thị về quyền năng phục sinh Ngài, khiến cho Ngài hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi; bảy ngôi sao đang đứng ở đó phản chiếu Ánh

Sáng đó, Ánh Sáng Shekinah, từ sự Vinh quang Shekinah từ nơi Chí Thánh. Bảy ngọn đèn đang cháy, đặt trên đầu những chân đèn này, phản chiếu Sự Sáng của Ngài, các màu sắc của Ngài, về quyền năng phục sinh của Ngài, ngay trong Hội thánh. Amen! Ủm!

*Và trước ngài...có như biển thủy tinh trong như pha lê:
còn chính giữa ngài, và chung quanh ngài, có bốn con
thú đầy mắt đấng trước và đấng sau.*

²²⁷ Và ông đã tiến lên và ông bắt đầu trình bày điều này...những con thú này, giống như điều mà Ê-xê-chi-ên đã thấy; chúng là những linh canh...một con giống như con người, một con giống như sư tử, và một con giống như chim ưng. Đó là gì? Bây giờ, hãy xem, khi chúng ta đưa chúng vào và cho thấy rằng Sư tử đó của Chi phái Giu-đa và tất cả những con khác của những chi phái khác, mà ở trên bốn bức tường, và chúng đang bảo vệ ngôi thi ân này. Ôi, thật là một bức tranh tuyệt vời! Ồ, tôi chỉ...Có những ngày tuyệt vời ở phía trước.

²²⁸ Như chúng ta đã thấy, bây giờ, đó là Ngài của Đức Chúa Trời trên Thiên đàng, Môi-se đã mô phỏng Nó trên trái đất, là Ngài của Đức Chúa Trời bởi vì ngài phán xét của Ngài được tượng trưng ở đây trên trái đất trong nơi Chí Thánh. Đức Chúa Trời...Tất cả Y-sơ-ra-ên đến với nơi đó để tìm kiếm sự thương xót vì Đức Chúa Trời chỉ gặp họ dưới dòng huyết đã đổ ra.

²²⁹ Bây giờ, hãy lắng nghe kỹ. Rồi sự Vinh quang Shekinah dấy lên từ ngài thi ân ngày nọ, và Nó đã ngự trên một Đền Tạm khác (A-men!), Đền Tạm này, “Cha không phán xét ai nhưng Ngài đã giao tất cả quyền phán xét cho Con.” Ngài Phán Xét của Đức Chúa Trời. Chà! “Các người nói nghịch Ta, thì sẽ được tha cho các người,” nói Đấng khác—khác đang đến, Ngôi Thi Ân khác. “Nói...các người nói nghịch với Con Người, Ta sẽ tha thứ cho các người; nhưng một ngày nào đó Đức Thánh Linh đến ngự vào lòng dân sự, một lời chống nghịch Ngài sẽ không bao giờ được tha thứ.”

²³⁰ Càng ngày càng thêm sự khắt khe hơn, sự phán xét, bởi vì Đức Chúa Trời liên tục hao mòn sự kiên nhẫn của Ngài, cố gắng khiến tội nhân đến với Ngài để được phục hòa. Đầu tiên, Ngài ở

trên các tầng trời và chiếu sáng qua các vì sao. Thứ hai, Ngài đã ở trên trái đất chiếu sáng qua Sự Vinh Hiển Shekinah. Kế đến, Ngài đến và đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, vẫn mặc lấy sự kiên nhẫn của Ngài. Rồi Ngài đã cứu chuộc con người bằng Huyết Ngài, đến trong Hội Thánh của Ngài dưới hình thức của Đức Thánh Linh, và thời gian nói nghịch lại Đấng đó, đã kết thúc.

231 Bây giờ anh em có thể thấy sự rung chuyển đến. Thời điểm ở đâu, họ không nhận ra. Người ta không thể hiểu Nó có nghĩa gì.

232 Bây giờ, Ngài ban đầu ở trên Trời, là ngôi phán xét. Ngôi thứ hai ở trong Đấng Christ. Ngôi thứ ba ở trong con người.

233 Bây giờ, hãy để tôi lấy điều nhỏ này mà tôi đã vẽ ở đây. Chúng ta sẽ làm...Tôi ước gì tôi có một chiếc bảng đen, để tôi có thể làm cho nó có thể rõ ràng hơn đối với anh em. Chúng ta sẽ lấy ví dụ và vẽ ra các hành lang, chỉ làm cho nó trong một vòng đai tròn, hoặc như thế này, hoặc đại loại như vậy. Bây giờ chúng ta sẽ lấy... Tôi tin rằng, như thế này có lẽ sẽ là tốt nhất, chúng ta sẽ lấy và làm những hành lang.

234 Bây giờ, một người là gì? Người ấy là một bản thể ba ngôi; thân thể, linh hồn, và linh. Bao nhiêu người biết điều đó? Hãy xem sự đến gần của Đức Chúa Trời. Tấm lòng của người đó là gì? Anh chị em còn nhớ sứ điệp của tôi không, *Đức Chúa Trời Chọn một Người Có Tấm Lòng cho Thập Điều Khiến Của Ngài?* Ma quỷ chọn cái đầu của người ấy cho sự kiểm soát của hắn; thấy không, hắn làm cho người ấy nhìn thấy các thứ, nhìn qua đôi mắt của hắn. Nhưng ở trong nó...Đức Chúa Trời trong lòng của người ấy khiến cho người ấy tin những điều mà anh ta không thể thấy. Phải không? Hãy xem, Đức Chúa Trời ở trên tấm lòng của người ấy, trong lòng của con người là Ngài của Đức Chúa Trời. Anh chị em hiểu điều đó không? Con người! Đức Chúa Trời tạo nên Ngài của Ngài ở trong lòng con người.

235 Bây giờ, hãy xem. Phần đầu tiên của con người là gì? Phần đầu tiên của người đàn ông là *thân thể*. Phần tiếp theo là *linh hồn* của người đó, mà là bản chất của tâm thần người đó làm cho người đó trở thành những gì mình có. Người ấy tiếp cận bây giờ. Bây giờ, phần thứ ba của người là *tâm linh* của người ấy, và

tâm linh của người ấy ở trung tâm tấm lòng của người ấy, và ở trung tâm của tấm lòng là nơi Đức Chúa Trời đến ngự trên Ngôi.

236 Anh chị em có nhớ, mới đây, những—những tờ báo được phát hành tại Chicago khoảng bốn năm trước, khi tín hữu già nua...người già vô tín, thì đúng hơn, đã từng nói rằng Đức Chúa Trời đã nhầm lẫn khi Ngài phán qua Sa-lô-môn, “Vì hấn nghĩ trong lòng.” Nói, “Làm gì có khả năng lý trí ở trong lòng để mà suy nghĩ. Làm sao con người có thể suy nghĩ trong lòng được? Người đó phải...Người đó muốn nói đến cái đầu của mình.”

237 Nếu Đức Chúa Trời muốn nói đến cái đầu của người đó, thì Ngài hẳn đã nói “cái đầu của người.”

238 Giống như Môi-se, điều gì xảy ra nếu Môi-se...Đức Chúa Trời ắt đã phán, “Hỡi Môi-se, hãy cởi giày người ra, vì nơi người đứng là đất Thánh”; ông nói, “Ồ, tôi sẽ chỉ lấy mũ của tôi ra, điều đó cũng tốt chứ”? Ngài phán, “giày.” Ngài không nói, “mũ,” Ngài nói, “giày.”

239 Và khi Ngài phán, “Hãy ăn năn, và chịu phép báp têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ,” Ngài không có ý nói “Cha, Con và Thánh Linh.” Ngài chỉ muốn nói những gì Ngài đã nói.

240 Khi Ngài phán, “Các người *phải* được sanh lại,” Ngài không phán, “Các người *nên* được.”

241 Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo họ những kẻ mà tin,” Ngài không hề phán, “*Có lẽ* họ sẽ.”

242 Ngài nói những gì Ngài muốn nói! Và Ngài là Đức Chúa Trời và Ngài không thể lấy Nó lại được. Ngài biết điều gì là toàn hảo cho nên Ngài làm Nó cách đó, và đó là cách mà Ngài—Ngài dự định Nó là vậy. Và anh em phải đạt được Điều đó. Không phải Ngài giáng xuống với ý tưởng của anh em, mà anh em phải vươn lên tới Ý tưởng của Ngài. Đó là sự khác biệt.

243 Bây giờ, bây giờ, trên hệ thống thân thể, linh hồn...Bây giờ, nếu anh chị em lấy chữ *linh hồn* và tra cứu nó, nó sẽ cho anh em biết trong—trong từ điển Kinh Thánh hoặc Webster, hay bất cứ từ điển nào, đó là “bản chất của tâm thần.”

244 Bây giờ, đây là một người đàn ông, chúng ta nói, *đây là* John Doe. Được rồi, John Doe. Và *đây là* Sam Doe. Được rồi. Vậy thì,

John Doe là một người đàn ông, thân thể, anh ấy là anh em với Sam Doe. Bây giờ, John là một linh, linh hồn, thân thể; và Sam Doe là cùng một thứ (thân thể, linh hồn, linh) như anh ấy, thân thể, linh hồn, linh. Bây giờ, người *này* thì xấu xa, đê tiện, lừa dối, trộm cắp, nói dối, tà dâm, bất cứ điều ác nào mà anh ta có thể làm; nhưng người *này* đây tình yêu, bình an, vui vẻ. Cả hai đều có linh hồn, thể xác, và linh. Ồ, sự khác biệt là gì? Người *này* có thể quay lại và nói, “Tôi nhớ mẹ tôi, tôi nhớ những điều mà chúng tôi đã làm khi chúng tôi còn bé”; cả hai đều có thể. Cả hai đều có thần linh, cả hai đều có linh hồn, cả hai đều có thể xác.

²⁴⁵ Nhưng bản chất của linh người *này* là xấu xa; bản chất linh của người *này* là tốt lành. Hiểu không? Vì vậy bản chất của linh là linh hồn của con người. Hiểu không? Vì vậy, bây giờ, Đức Chúa Trời đang cố gắng đi vào cái gì? Linh và tấm lòng của con người. Nơi mà linh được đặt để là trong lòng.

²⁴⁶ Anh em biết, và khoa học đã nói (như tôi chưa bao giờ làm xong điều đó), rằng con người không thể suy nghĩ trong lòng. Và khoa học bắt đầu phát hiện ra rằng có một ngăn nhỏ trong trái tim con người (không phải trong tim động vật, mà trong tim người), thậm chí không có tế bào máu, cũng không có gì cả. Họ nói rằng, “Nó phải là nơi mà linh hồn chiếm giữ, hay còn gọi là linh.” Cứ để—hãy để mặc họ, họ sẽ lấy những điều ngớ ngẩn của riêng mình và chứng minh Đức Chúa Trời. Đúng thế. Đức Chúa Trời chỉ làm cho kẻ ngu ngốc làm chứng về Ngài.

²⁴⁷ Bây giờ, nó đấy, những tiêu đề lớn trên báo. Con gái nhỏ của Anh Boze nói, “Anh Branham, anh biết anh đã nói gì ngày nọ không?” Nói, “Nhìn này, nhìn này, khoa học đã tìm thấy rồi.”

²⁴⁸ Nói, “Ồ, chúc tụng Chúa! Tôi muốn điều đó, em ạ, tôi muốn—tôi muốn có điều đó.”

²⁴⁹ Linh hồn của con người là bản chất của thần linh, và linh ở trong trái tim của con người.

²⁵⁰ Bây giờ, bây giờ, các hành lang bên ngoài là gì? Đó là xác thịt. Hiểu không? Đó là điều đầu tiên anh em đến với, xác thịt. Anh em phải dùng hết phần đầu tiên đó. Anh em phải, vượt ra ngoài xác thịt. “Tôi—tôi không cảm thấy muốn đứng dậy và đi

nhà thờ, đường quá trơn trượt. Tôi—tôi...Trời nóng quá. Ồ, nhà thờ, tôi không biết.” Đó là xác thịt. Đúng vậy. Anh chị em phải trải qua và bước qua điều đó, Đức Chúa Trời phải đi qua đó.

²⁵¹ Lần kế tiếp Ngài đến, Ngài phải đến trong linh hồn, đó là bản chất. “Ồ, nhà Jones sẽ nói gì về tôi? Ồ, chào ôi! Anh em biết đấy, giáo hội của tôi sẽ đuổi tôi ra nếu tôi—nếu tôi làm những điều như vậy. Hiểu không?” Nhưng anh em phải bước qua điều đó.

²⁵² Và khi anh em bước qua điều đó, thì Ngài đi vào tấm lòng và ở đó là nơi Ngài ngự trị. Đó là Đức Thánh Linh ở trong anh chị em. Chúa Jêsus đã phán, “Thà rằng buộc cổ đá vào cổ người và người bị chìm xuống đáy biển sâu, còn hơn xúc phạm đến một trong những đứa nhỏ này mà tin vào Ta.” Đừng làm gì tổn hại chúng; thậm chí đem đến sự vấp phạm cho chúng, khiến cho chúng chỉ khó chịu về điều gì đó. Thà là anh em tự chết đuối, hoặc chưa từng được sinh ra trên trái đất, còn hơn là mang lại sự xúc phạm cho một người. Ngài đã muốn nói điều đó không? Ngài có thể nói dối không? Các sứ đồ đã nói điều đó không? Không, không. Chúa Jêsus đã nói Điều đó! Chúa Jêsus phán, “Nếu các người xúc phạm đến một trong chúng, những đứa nhỏ này mà tin Ta.”

“Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này!”

²⁵³ Một số người quan trọng, vĩ đại nào đó nói, “Ồ, tôi tin vào Ngài! Ha-lê-lu-gia!”

²⁵⁴ “Anh đã bao giờ nói tiếng lạ, thông giải tiếng lạ, đuổi quỷ, thấy những khải tượng, và vân vân, như Ngài đã hứa chưa?”

“Không, điều đó thuộc về quá khứ rồi.” Người như vậy không phải là một kẻ tin, anh ta là kẻ làm bộ tin.

²⁵⁵ Chúa Jêsus đã phán, Ngài đã phán những lời cuối cùng, “Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ này, trong tất cả thế giới và cho mọi tạo vật.” Đúng thế. “Những dấu lạ sẽ theo sau kẻ tin cho đến khi Ta trở lại.” Đó là những Lời cuối cùng Ngài đã phán. Bao nhiêu anh chị em biết điều đó? Kinh Thánh, Mác 16.

Bây giờ, hãy xem, anh ta là một tín đồ giả bộ tin.

²⁵⁶ Nhưng khi anh chị em thấy một tín đồ mà thật sự tin, với những dấu lạ cặp theo, và anh chị em sẽ thấy đời sống của họ thật khiêm nhường, không phải là một kẻ bắt chước, thì biết họ là Cơ-

đốc nhân thật, chân chính thật sự, và cứ giữ vững như vậy. Điều anh em nên làm, là hãy tham gia với họ, bắt đầu đi theo cùng họ, bởi vì như vậy anh chị em đang đi ngay trên xa lộ của Vua.

257 Bây giờ, điều gì xảy ra? Hãy xem điều này. Hành lang bên ngoài là thời đại của Luther, khi chúng ta bắt đầu với Thân thể của Hội thánh Dân Ngoại.

258 Anh em nhớ, họ là người Do-thái cho đến khoảng thời gian của—của năm 606 s.c. khi nó đến Thy-a-ti-rơ, đó là gần như tất cả những người Do-thái cải đạo. Nhưng sau người Do-thái, nó đã rơi vào đây trên cả người Do-thái và Dân Ngoại (nhưng hầu hết là Do-thái). Nhưng khi thời đại dân Ngoại thật sự đến, đến bên này, đây, đến Martin Luther, John Wesley, và vân vân. Hiểu không?

259 Bây giờ, hãy xem ba thời đại cuối cùng sau Thời kỳ Đen tối đó, đến với Thời kỳ Trung cổ và vượt qua. Khi nó đến, hãy xem phần sân bên ngoài này. Thấy: xác thịt, linh hồn, tâm linh. Hiểu không? Phần bên ngoài, đó là xác thịt. Nơi thánh: người Nazaren, Hành hương Thánh, Giám Lý Tự do. Hiểu không? Và rồi nơi Chí Thánh: trở về trong Ngũ Tuần, tới nơi nó đã bắt đầu lúc ban đầu, đây, trở lại với buổi ban đầu.

260 Bây giờ, nếu anh em đang vẽ nó ra, tôi muốn đánh dấu. Bây giờ, có năm cửa đi vào xác thịt, mà kiểm soát xác thịt. Anh em biết điều đó. Phải không? Đó là năm giác quan. Bao nhiêu giác quan điều khiển thân thể? Năm: thấy, nếm, cảm nhận, ngửi, nghe. Đúng thế không? Đó là xác thịt, phần phía bên ngoài, đó là điều anh chị em không thể nương dựa vào bởi nó là xác thịt.

261 Rồi đến phần sân bên trong, chúng ta có phần sân ở bên trong, đó là phần bàn thờ tiếp theo. Và bàn thờ tiếp theo đi vào, và nó đi vào với—với lương tâm, trí tưởng tượng, ký ức, đam mê, và tình cảm. Đó là năm giác quan mà kiểm soát phần bên trong. Đó là linh hồn. Các giác quan của tình cảm, đó là linh hồn, tình yêu, và vân vân. Và rồi tiếp theo trong phần nhạy cảm này ở đây, cũng có ký ức, và lương tâm, và sự thương xót, và vân vân, và—và—và trí tưởng tượng. Anh chị em ngồi xuống và tưởng tượng nhiều điều, anh chị em đang làm gì vậy? Anh chị em không làm việc đó trong xác thịt của mình, những giác quan không thể tưởng tượng. Nó là phần bên trong của anh chị em.

262 Nó có ba cổng. Chúng ta đang làm gì vậy? Bây giờ chúng ta đang phá vỡ, đừng bỏ qua Nó. Đến từ xác thịt, năm giác quan; tiếp theo, linh hồn, các hành lang bên trong; nhưng bây giờ anh em đi vào trong lòng. Hiểu không?

263 Bây giờ, đó là nơi mà anh em Hành hương Thánh và Giám Lý tốt đã ở lại trên bàn thờ ngoài đó. Thấy đó, anh em đang ở trong các hành lang. Anh em Lutheran và vân vân trong phần xác thịt, ở đó cùng với năm giác quan, những gì mà mắt có thể thấy được và làm ra. Hiểu không?

264 Ở đây đến người Hành hương Thánh mà đơn thuần là những người Giám Lý Tự do, đến với phần kế tiếp và tin vào sự thánh khiết, bởi vì nó được gọi là nơi thánh tức là nơi đặt của lễ.

265 Nhưng mỗi năm một lần thầy tế lễ thượng phẩm đi vào nơi Chí Thánh là nơi chịu định tội. Đó là thời đại Luther; rồi đến thời đại Giám Lý; rồi thời đại này, những ánh sáng Hội thánh xuất hiện, mà giống như trong hệ thống của con người.

266 Thế thì làm thế nào—làm thế nào để chúng ta đi vào điều này? Bây giờ, hãy nhớ, có một tấm màn che, một tấm màn được treo giữa nơi thánh và nơi Chí Thánh. Trong nơi Chí Thánh là nơi Đấng Christ đến để ngự trên ngai lòng của anh chị em, Đấng Christ được tôn làm vua. Ngài đến qua sự xưng công bình (Đúng vậy không?); sự nên thánh; “Và sau đó bởi một...” (nước...bởi một giáo hội...bởi một tín điều...Không!) “bởi một Thánh Linh,” từ đây tất cả chúng ta được báp-têm thành một Thân thể là Thân thể Đấng Christ. Bởi điều gì? Thánh Linh.

267 Ai là người bước vào? Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, bất cứ ai muốn. Bức màn đó, anh chị em có biết bức màn đó là bức màn ngăn cách lòng của anh em khỏi Nó không? Anh chị em sẵn sàng không? Bức màn đó được gọi là “sự bướng bỉnh.” Anh chị em hiểu được bức tranh bây giờ không? Những giác quan phía bên ngoài đó, những giác quan trên thân thể và những giác quan đối với linh hồn, và rồi bức màn ngăn cách giữa nơi thánh, và nơi Chí Thánh. Và cách duy nhất để có thể bước vào đó là phải có ý chí bản thân! “Cho bất kỳ ai...” Điều gì? Hễ ai bắt tay? Hễ ai chịu dầm mình? Hễ ai gia nhập giáo hội? Hễ ai

chuyển thư của mình? Hễ ai làm...? Không! “Hễ ai *muốn* đến bên kia bức màn.”

268 Hãy để Đấng Christ đến với những ý thức; nói “Ồ, tôi nên như vậy. Tôi không muốn đi xuống địa ngục, Đó là một điều. Tôi sẽ gia nhập giáo hội.” Được rồi, Lutheran.

269 “Ồ, tôi muốn nói cho anh điều mà, tôi nghĩ tôi nên sống một đời sống khác biệt, những gì tôi có thể,” sự nên thánh tại nơi bàn thờ. Được rồi, Giám Lý.

270 Được rồi, và thế thì bất cứ ai *muốn*, hãy để người đó vượt qua bức màn bị xé ra. Ôi, vinh quang thay Đức Chúa Trời! Tôi ở phía bên kia. Ha-lê-lu-gia thay Danh Ngài!Ồ, chào ôi! Hễ ai muốn, hãy xé bỏ màn che xuống, bức màn của ý riêng mình, và để Chúa ngự vào lòng mình. Đó là Đấng Christ ngự trên ngai phán xét của Ngài ở trong lòng con người! Điều gì xảy ra?

271 Anh chị em nói, “Tôi phải...Ồ, tôi—tôi có thể kể những câu chuyện đùa tục tĩu, điều đó chẳng định tội tôi.” Tại sao? Họ không có gì để Nó có thể lên án. Không Ai ở đó để—để lấy nó ra. Không Ai ở đó để—để lên án bạn. “Ồ, tôi sẽ nói cho anh biết,” những người phụ nữ nói, “Tôi có thể cắt tóc ngắn, điều đó không định tội tôi.” Không có gì ngạc nhiên! Hiểu không? “Ồ, tôi có thể mặc quần ngắn...Tôi có thể làm *điều này*. Tôi...” Những người đàn ông nói, “Chẳng có hại cho tôi khi hút xì-gà, và chẳng có hại gì cho tôi khi tôi đánh—đánh bài và chơi xúc xắc,” và bất cứ điều gì họ làm. “Nó không làm hại tôi.” Và họ vẫn thuộc về giáo hội, xem đây, “Không làm hại tôi khi làm *điều này*.” Tại sao? Tại sao? Không có gì ở đó để đoán xét bạn.

272 Nhưng khi Đấng Christ ngự vào, anh chị em dựng nên một bàn thờ trong lòng mình và tội lỗi của anh chị em được cất đi hằng ngày. Đại Thánh đồ Phao-lô, ông đã nói, “Tôi chết hằng ngày. Tuy nhiên tôi sống, nhưng chẳng phải là *tôi* sống nữa, Đấng Christ sống trong *tôi*.” Đó là bức màn bên trong. Ôi, hỡi anh, chị em!

273 Nhanh lên, tôi biết...Ồ, không, tôi là...Tôi thật không thể hoàn thành nó, tôi đã quá giờ rồi. Chúng ta hãy xem, hãy để tôi chỉ... Không, tôi không nên. Thấy đó, tôi muốn đề cập đến hai mươi

bốn trưởng lão, và tôi biết tôi đang giữ anh chị em lại quá giờ ăn tối. Chúng ta sẽ chỉ...Chúng ta hãy xem, điều đó...Bao nhiêu người muốn nói đến hai mươi bốn trưởng lão? Chỉ...[Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi, chờ một chút. Được rồi, chờ một chút. “Hai mươi bốn vị trưởng lão,” thế thì, chúng ta hãy nói đến họ thật nhanh bây giờ, “chung quanh Ngai, và có hai mươi... chung quanh Ngai.”

²⁷⁴ Bây giờ anh em thấy những gì...Bây giờ Ngai ở đâu? Trong tấm lòng. Trong lòng của ai? Những thành viên của Bảy Thời đại Hội thánh, Đấng Christ! “Nói một lời nào nghịch cùng hành động của họ, các người bị định tội,” anh chị em sẽ phải trả lời cho việc đó trong Ngày Phán xét. Và ai sẽ phán xét thế gian? Các thánh đồ sẽ phán xét thế gian.

²⁷⁵ Đa-ni-ên đã thấy ai đến với hàng vạn lần vạn? Các Thánh đồ. Các Sách được mở ra, những tội nhân. Quyển Sách khác được mở ra, đó là Sách Sự Sống, nữ đồng trinh ngủ gục. Ồ, chao ôi, chẳng lẽ họ không thấy được điều đó sao? Giáo hội ngủ gục, họ đi ra gặp Chàng Rể, nhưng lại không có Dầu trong đèn mình; chưa bao giờ đi vào Điều này, chưa bao giờ để cho Đấng Christ kiểm soát để Ngài có thể làm phép lạ và nói tiếng lạ và làm những điều lạ lùng và các việc để chứng tỏ rằng Ngài đang sống trong Hội thánh của Ngài.

²⁷⁶ Điều gì xảy ra nếu Chúa Jêsus đến trên đất và phán “Ta là Jêsus, Ta là Con của Đức Chúa Trời,” không hề làm gì cả, Ngài chỉ nói “Ta—Ta sẽ đến đây và gia nhập vào giáo hội”? Đó có phải là Con của Đức Chúa Trời không?

²⁷⁷ Ngài đã nói gì? “Nếu Ta không làm việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.”

²⁷⁸ Ồ, chao ôi! Anh chị em thấy không? Đức Chúa Trời công bố chính Ngài, Ngài thích vậy. Ngài là Đức Giê-hô-va. Ngài thích bày tỏ Chính mình. Ôi, tôi thật vui mừng vì điều đó. Vâng, thưa quý vị. Ngài tỏ chính Ngài cho tôi biết, tôi biết Ngài phải tỏ cho anh chị em. Một số người trẻ tuổi trong anh chị em mới cải đạo, tuy các bạn không...có lẽ không biết Ngài trong quyền năng và những điều tuyệt vời mà những Cơ-đốc nhân lớn tuổi biết, nhưng các bạn đang đến ngay vào việc đó. Các bạn đang đến ngay trên xa lộ

của Vua. Đứng...Cứ tiếp tục nhìn và bước tới hết sức như có thể được. Chạy, chạy, chạy hết sức có thể. Đứng dừng lại mà không làm gì cả, cứ tiếp tục đi.

279 Như Chị Snelling quá cố tội nghiệp từng nói:

Tôi đang chạy, đang chạy, đang chạy, tôi vừa vượt qua;
Chạy, chạy, chạy, tôi vừa vượt qua;
Chạy, chạy, chạy, và bạn không thể ngồi xuống.

Linh hồn quá cố đáng thương, ngày hôm nay chị đã xong cuộc chạy.

280 Được rồi, bây giờ, và đã có—đã có những ngai và ở đó, có hai mươi...có hai mươi bốn ngai. Bây giờ, đó sẽ là bao nhiêu, hai mươi bốn? Hai mươi bốn. Được rồi:

...hai mươi bốn ngôi: và trên ngôi ấy...trên những ngôi ấy tôi thấy hai mươi bốn trưởng lão...(một người trên một ngôi), mặc áo trắng; và đầu họ đội mũ triều thiên bằng vàng.

281 Bây giờ, “hai mươi bốn trưởng lão.” Tôi muốn anh em lưu ý rằng họ không phải là những Hữu thể Thiên sứ. Các Thiên sứ không được gắn liền, những Hữu thể Thiên đàng không được gắn liền với mũ triều thiên và các ngôi. Hãy xem, họ không bao giờ được liên kết, họ là những Thiên thần, họ chưa bao giờ chiến thắng. Nếu anh chị em để ý thêm một chút, những bài hát mà họ đã hát, chứng tỏ rằng họ không phải như vậy. Hiểu không? Họ hát bài hát về sự cứu chuộc; vì vậy, những Thiên sứ không cần được cứu chuộc. Hiểu không? Được rồi. Nhưng họ là những người được cứu chuộc.

282 Tôi không...anh chị em, tôi sẽ không có thời gian để làm điều này. Nhưng anh chị em mà đang ghi chép, nếu anh chị em muốn biết họ là những người được cứu chuộc, hãy mở Ma-thi-ơ 19:28, được rồi, 19:28, Ma-thi-ơ, Khải Huyền 3:21, sau đó lấy những câu đó, Khải Huyền 20:4, Khải Huyền 2:10, Phi-e-rơ Nhất 5:2 và 4, Ti-mô-thê thứ Hai 4:8. Điều đó sẽ cho anh chị em biết rằng họ được cứu chuộc. Tôi muốn đi qua điều này trong buổi sáng nay, anh em biết đấy. Và anh em có thể nghiên cứu nó trong nhiều tuần,

anh em thấy đấy. Họ không—họ không phải là những Hữu thể Thiên sứ, họ không phải là những Hữu thể Thiên đàng, họ là những người đã được cứu chuộc. Hiểu không? Anh em có thể xem xét y phục của họ, cách ăn mặc của họ; anh em có thể xem xét vị trí của họ, những gì họ có; anh em xem xét các bài hát, những gì họ đã hát; và biết rằng họ không phải là những Hữu thể Thiên sứ. Ừm.

²⁸³ Tôi không muốn nói đến điều này, nhưng chúng ta hãy đọc thêm một câu Kinh Thánh nữa. Được chứ? Được rồi. Xin chúng ta hãy trở lại Đa-ni-ên 7, một lát thôi, quay lại đây, Đa-ni-ên 7, và đọc một lời Kinh Thánh ở đây. Tôi muốn...vì vậy điều này sẽ giúp anh em rất nhiều trong phần còn lại của sứ điệp sáng nay. Tôi chắc chắn rằng nó sẽ—nó sẽ khiến anh em cảm thấy tốt hơn rất nhiều sau khi anh em đọc và thấy điều này, hãy xem Đa-ni-ên, chương thứ 7 của Đa-ni-ên, và chúng ta hãy bắt đầu bây giờ từ... Đa-ni-ên 7, chúng ta hãy đọc chương thứ 9...câu thứ 9. Bây giờ, hãy lắng nghe kỹ bây giờ với những câu này:

Và...ta nhìn xem cho đến chừng các ngòi đã được đặt hẳn hoi, và Đấng Thượng Cổ đã ngồi ở trên, những vạt áo Ngài trắng như tuyết, và tóc trên đầu Ngài đã giống như... lông chiên tinh sạch: và ngòi Ngài thì giống như ngọn lửa hừng, (Anh chị em thấy lần nữa, trở lại với ngọn lửa màu ngọc lục bảo đó.) và các bánh xe như lửa cháy hừng.

Và...Một sông lửa cuộn cuộn chảy ra và tràn lan trước mặt Ngài: hàng ngàn lần ngàn hầu hạ Ngài, và hàng vạn lần vạn (Ở đó Đấng đã cứu chuộc của anh chị em đến.) đứng trước mặt Ngài: và sự xét đoán đã sẵn sàng, và các sách (các sách, số nhiều) đã được mở ra.

²⁸⁴ Bây giờ, chú ý, sự phán xét này đã được thiết lập. Hiểu không? Bây giờ, hãy xem. Đa-ni-ên, khi ông thấy các ngai tại sự phán xét, chúng đều trống không, ông đã thấy “các ngai được đặt hẳn hoi, giáng xuống từ Trời, Đấng Thượng Cổ giáng xuống từ Trời.” Nhưng khi Giăng thấy nó, Ngai đã được Chúa Jêsus ngự vào rồi, và những ngai dành cho các môn đồ và những tộc trưởng, được cứu chuộc, đã được ngồi đầy rồi. Hiểu không? Đa-ni-ên đã nhìn thấy nó năm trăm năm trước thời của Đấng Christ. Và rồi sau

Đấng Christ, hai ngàn năm trăm năm, và Giảng đã sống qua thời đại hầu đến, và ông đã chứng kiến tất cả điều này xảy ra. Chỗ mà, Đa-ni-ên đã không nhìn thấy nó, (Hiểu không?) ông chỉ thấy Đấng Thượng Cổ đến; ông thấy Ngài đến. Nhưng khi Giảng nhìn thấy Ngài, thì Ngài đã được lấp đầy, đầy, những ngài đã được đặt cùng với Đấng Thượng Cổ, và sự Phán xét đã được định sẵn. Nhưng khi Giảng nhìn thấy Ngài, các trưởng lão chưa được chọn trong thời của Giảng...hoặc thời của Đa-ni-ên, nhưng họ đã được cứu chuộc rồi vào thời cuối cùng...?...Ồ chao ôi!Ồ, chẳng phải điều đó...Ngài chẳng tuyệt vời sao?

²⁸⁵ Vì vậy, Đa-ni-ên 7, ông...Đa-ni-ên đã làm gì? Ông đã thấy trước sự Phán xét, thấy các ngài trống không. Thấy đó, chúng đã được cho là trống không. Như Giảng vào thời của ông, sau khi Hội thánh được cất lên, những ngài đó được ngồi bởi các trưởng lão được cứu chuộc. Ừm.

²⁸⁶ *Trưởng lão* nghĩa là gì? Nếu anh em lấy từ ngữ *trưởng lão*, tôi đã có khoảng...tất cả các định nghĩa này được viết ra ở đây, tôi chỉ bỏ qua. *Trưởng lão* có nghĩa là “người đứng đầu một thành phố” hay “người đứng đầu một chi phái.” Một *trưởng lão*, “người đứng đầu của cái gì đó.” Như tôi—tôi sẽ là một...Anh Neville ngay bây giờ là trưởng lão của hội thánh này. Anh ấy là gì? Anh ấy là người đứng đầu thân thể địa phương này. Hiểu không? Và thị trưởng của một thành phố sẽ là một trưởng lão của thành phố này; đấy, trưởng lão của các thành phố. Anh chị em có nhớ trong thời Kinh Thánh, các trưởng lão của thành phố không? *Trưởng lão* có nghĩa là “người đứng đầu một thành phố” hay là “người đứng đầu một chi phái.”

²⁸⁷ Bây giờ, họ là bao nhiêu? Hai mươi bốn, hai mươi bốn trưởng lão. Đúng thế không? Hiện nay...Ồ, chao ôi! Đó là ai? Mười hai sứ đồ và mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên, mười hai tộc trưởng. Các...Bây giờ, chúng ta sẽ đề cập nó ngay cho đến khi chúng ta đến trong các bài học khác, và chứng minh điều đó là đúng, vì vậy anh em, tôi rất vui vì anh em đang ghi nó bây giờ. Hiểu không? Mười hai tộc trưởng và mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên! Bây giờ, hãy xem. Chúa Jêsus đã phán rằng...

288 Phi-e-rơ ngày nọ đã hỏi, nói rằng, “Chúng tôi sẽ nhận lãnh được điều gì? Chúng tôi đã bỏ cha, mẹ, chồng, vợ, con cái, mọi thứ khác, chúng tôi đã bỏ mọi sự.” Phi-e-rơ nói, “Chúng tôi đã bỏ lại vợ mình, chúng tôi đã bỏ lại con cái của mình, chúng tôi đã rời bỏ cha và mẹ, nhà cửa và đất đai của mình để đi theo Ngài.”

289 Ngài phán, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, các người sẽ được ngồi trên mười hai ngôi để phán xét mười hai chi phái.” Anh em đấy, đó là những người được chuộc, những trưởng lão được cứu chuộc.

290 Nhìn—nhìn xem Đa-vít mô tả Đấng Christ. Thấy không? Khi Đa-vít nắm quyền lực, điều trước tiên, ông đã trải qua một khoảng thời gian thật tội tệ trước khi ông nắm quyền. Tuy nhiên, ông đã có sự xúc dầu trên ông, vâng, việc xúc dầu đã ở trên ông. Và rất nhiều người nghĩ “Anh ta chỉ là một người nổi loạn tầm thường, một anh chàng khác biệt, cố gắng phá vỡ điều gì đó.” Nhưng có một số người biết rằng ông sẽ trở thành vua, họ ở lại ngay với ông. Thưa anh em, tôi muốn nói rằng anh em không thể khiến họ rời xa khỏi ông, khi họ tiếp tục bước đi.

291 Một ngày nọ ông đứng trên núi, nhìn xuống và thấy thành phố thân yêu, nhỏ bé của mình bị kẻ thù bao vây. Và ông đã đứng đó và nhớ lại khi ông còn là một cậu bé, ông đã thường dắt chiên ra ngoài đó và uống nước đó, đó là nước chính hiệu. (Chúng ta đã nói về nó cách đây không lâu, *Dòng Nước Sự Sống*.) Và ông ở đó, “Nghĩ xem, ta đã uống nước đó.”

292 Và sự khao khát nhỏ nhất nhất trong lòng ông cũng là một mệnh lệnh đối với bất cứ người nào. Thưa anh em, hai người trong những người đó đã chụp lấy kiếm của họ và chiến đấu qua mười lăm dặm của người Phi-li-tin, chém chúng từ phải sang trái, để lấy nước cho ông uống từ cái giếng đó. Họ biết rằng ông sẽ nắm quyền. Vâng, thưa quý vị. Một lần nọ, một người trong bọn họ, cứu ông, đã nhảy vào trong hố để giết chết sư tử, bằng tay không. Họ là những chiến binh. Và khi—khi ông ấy nắm quyền, anh em biết ông đã làm gì không? Ông đã lập mỗi người trong số họ cai trị một thành nào đó.

293 Thấy Đấng Christ ở đó không? “Kẻ nào thắng sẽ cai trị một thành.” Những kẻ đắc thắng! Ngày nay khi chúng ta thấy rằng

Ngài đang nắm quyền, Đấng Christ sẽ cai trị trong thế gian này. Nước Đức, và Hoa Kỳ, và tất cả đều phải gục ngã, mọi quốc gia đều phải gục ngã. Các vương quốc trên thế gian này đã trở thành các vương quốc của Đức Chúa Trời chúng ta và thuộc về Đấng Christ của Ngài, và Ngài sẽ cai trị và trị vì trên họ. Đúng thế.

²⁹⁴ Chúng ta biết Ngài đang nắm quyền, vì vậy mong muốn ít nhất của Ngài là một mệnh lệnh cho chúng ta! “Ngài muốn tôi thay mặt Ngài tại Timbuktu nhỏ bé tội nghiệp, nơi mà không có lấy năm mươi xu, nơi chẳng có gì cả, ngoài một đám người nghèo,” đó là một ao ước. A-men!

²⁹⁵ “Anh em không cần phải có rất nhiều, anh em không cần phải làm *điều này*, chỉ để tôi biết Ngài muốn đi.” A-men. Chỉ thế thôi.

²⁹⁶ “Nếu Ngài muốn tôi làm khác, hành động khác biệt,” như những người chị em này và các việc, “nếu Ngài muốn tôi làm một việc nào đó, chúc tụng Chúa, đó là một đặc ân để tôi làm điều đó.” Thế đấy! Chúng ta biết Ngài sẽ nắm quyền, cho dù thế gian này nói gì đi nữa. “Nếu tôi phải gạt sang một bên mọi gánh nặng và những tội lỗi để vấn vương, hãy để tôi chạy với sự kiên nhẫn trong cuộc đua đã đặt ra trước mặt tôi. Hãy để tôi nhìn vào Đấng Cội Rễ và Cuối Cùng của Đức tin của chúng ta, Chúa Jêsus Christ.” Đến trong năng quyền!

²⁹⁷ “Những trưởng lão” đó, hai mươi bốn trưởng lão. Đúng vậy. Mười hai... Trong Khải Huyền chúng ta thấy điều này. Trong Sách Khải Huyền, khoảng chương 21, chúng ta thấy rằng thành phố Giê-ru-sa-lem có mười hai cái nền. Đúng không? Và nó có mười hai cổng, mỗi bên có ba cổng, ba lần bốn là mười hai. Thật chính xác cách đền tạm đặt trong đồng vắng, vì Giảng đã nói chính xác và đã thấy y hệt điều mà Môi-se đã thấy khi ông ở trên đó, cũng giống như điều mà Phao-lô đã thấy.

²⁹⁸ Và bây giờ chúng ta nhận thấy rằng mười hai nền tảng là tên của các sứ đồ. Và mười hai cổng có tên của từng chi phái trên cổng. Chúng ta nhìn vào đó và thấy mười hai trưởng lão, mười hai chi phái, mười hai sứ đồ, mười hai cái nền, mười hai cổng! Ô, chao ôi! Lấy chúng là những con số của Đức Chúa Trời mà anh

chị em không thể nào bỏ qua nó nơi nào, nó sẽ chạy ngay đúng mọi nơi mọi lúc.

²⁹⁹ Đó là lý do, anh em thấy, chúng ta có sáu ngày này trên thế gian này để lao động, và chúng ta kết thúc với ngày thứ bảy này bây giờ. Hai ngàn năm đầu tiên, Đức Chúa Trời đã hủy diệt bằng nước...thế gian bằng nước. Hai ngàn năm sau, Đấng Christ đến. Đây là năm 1961, ngay trước cửa, chỉ một chút thời gian. Và nhìn xem, Chúa Jêsus đã phán, “Sẽ không còn con đường nào nữa,” Ngài phán, “Vì Ta sẽ phải giảm bớt công việc. Nếu không, bom nguyên tử sẽ hủy diệt hết mọi loài xác thịt. Ừ-m. Vì lợi ích của kẻ được Chọn, Ta sẽ cắt ngắn công việc trong sự công bình. Giảm bớt, một phần thời gian.” Hãy xem, sau đó là Thiên hi niên, Thời đại tuyệt vời.

³⁰⁰ Trong khi Hội thánh đã lao khổ chống lại tội lỗi trong sáu nghìn năm, và nghìn năm thứ bảy là Thiên hi niên. Giống như Đức Chúa Trời đã tạo nên thế gian trong sáu ngàn năm, và ngàn năm thứ bảy Ngài nghỉ ngơi sau tất cả các công việc của Ngài. Và Hội thánh đã lao khổ chống lại tội lỗi trong sáu ngàn năm năm, đến ngàn năm thứ bảy Hội thánh yên nghỉ.

³⁰¹ Những áo dài màu trắng trên người các trưởng lão là sự công bình của các Thánh đồ. *Màu trắng* có nghĩa là “sự công bình.” Và bởi vì họ được *mặc áo choàng* tỏ thấy họ là những “thầy tế lễ hay các quan xét,” những thầy tế lễ, những vị quan xét, những tiên tri, vân vân, mặc áo dài trắng; đây, những gì họ là. Họ mặc áo dài trắng, hai mươi bốn trưởng lão. Sẽ có hai mươi bốn trưởng lão. Sẽ có mười hai người trong số họ cho mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên; mười hai sứ đồ cho Hội thánh.

³⁰² Và họ đang ngồi trong cung điện của Vua vĩ đại. Nên nhớ, họ đang ngồi ở đó, những người này. Và đây là Cô Dâu và Đấng Christ đang ngồi trên Ngôi của Ngài, và Vợ Ngài đang ngồi bên Ngài, là Hội thánh. Hai mươi bốn trưởng lão...Một trăm bốn mươi bốn nghìn người nam đồng trinh trong đền thờ đang hầu việc Ngài. Nơi mà Ngài đứng dậy, đón Vợ của Ngài lên cùng Ngài.Ồ,ồ chào ôi! Qua Thời đại vĩ đại mà sắp đến đó, khi tất cả tội lỗi và sự tựa như tội lỗi...

³⁰³ Tất cả những tòa nhà to đẹp mà người ta đang rất yêu mến ngày nay, tất cả tiền bạc và lòng tham muốn và tất cả tội lỗi và những phụ nữ xinh đẹp cùng những người đàn ông, và bất cứ điều gì họ cố trang điểm cho thân thể họ, thứ gì đó hay thứ khác, trở thành cái bẫy để ma quỷ tống linh hồn họ vào địa ngục, sẽ chết và thối rữa, và sâu da sẽ ăn hết nó. Và điều đầu tiên, những con sâu da...tất cả những gì họ từng có sẽ chỉ đi vào lửa núi lửa để trở lại không có gì ngoài bụi phóng xạ và—và tất cả tro tàn núi lửa.

³⁰⁴ Nhưng một trong những buổi sáng này, thưa bạn, một trong những buổi sáng này, khi mọi việc kết thúc, nó sẽ lại nở hoa. Những cánh đồng sẽ trắng xóa bởi cây cỏ ba lá và hương—hương ngào ngạt của hoa hồng sẽ hòa quyện với sự nở hoa của Cây Sự Sống, Đấng Christ sẽ trở lại vào buổi sáng nào đó. Khi những con chim, những chim bồ câu, sẽ đậu trên cành cây và cất tiếng gù, và lúc đó sẽ không còn có sự chết và sự buồn phiền nữa. Đấng Christ và những kẻ được Chuộc của Ngài sẽ trở lại trái đất; không còn ai già nua nữa, nhưng trẻ mãi. Bất tử, chúng ta sẽ đứng trong sự giống như Ngài, mặt trời và các vì sao chúng ta sẽ sáng chói.

Tôi sắp trở về Thành xinh đẹp đó
 Chúa tôi đã sẵn sàng cho dân của Chính Ngài;
 Nơi tất cả các người được chuộc của mọi thời
 đại
 Sẽ hát vang “Vinh hiển thay!” chung quanh
 Ngài Trắng.
 Đôi khi tôi thấy nhớ nhà trên Trời,
 Và sự vinh quang trước mắt:
 Thật vui khi tôi sẽ nhìn thấy Đấng Cứu Rỗi tôi,
 Trong Thành phố bằng vàng đẹp đẽ đó!

Tôi thật nóng lòng trông thấy Ngài làm sao! Ôi, tôi muốn được nhìn thấy Ngài!

Tôi sắp trở về Thành xinh đẹp đó.

³⁰⁵ Giảng đã thấy nó, tại đảo Bát-mô, giảng xuống như Cô Dâu trang điểm vì chồng mình. Tôi muốn được nhìn thấy sự vinh hiển của nó, ngày nào đó.

Tôi muốn nhìn thấy Ngài, và ngược nhìn gương
 mặt của Ngài,
 Ở đó hát mãi về ân điển cứu rỗi của Ngài;
 Trên đường phố Vinh Quang cho tôi cất cao
 tiếng hát;
 Mọi lo lắng đã qua, cuối cùng về nhà, vui mừng
 mãi mãi.

306 Trượt một chút và trượt dài trong tuyết, hơi nóng một chút và những vát vả trong ngày; tôi ước mong vợ tôi và Mabel sẽ đến và hát bài hát đó cho tôi, nếu tôi—tôi có thể, “Những khó khăn trên đường sẽ dường như chẳng là gì cả, khi tôi đi đến cuối con đường.” Đúng vậy.

307 Tôi nhớ cái đêm khi tôi rời nhà thờ để bắt đầu công việc truyền giảng, khi tất cả anh em đều khóc; không ai trong số họ còn lại, hầu như, có lẽ là một vài người trong số anh chị em ở đây. Anh và Chị Spencer, và có lẽ là một—một vài người kỳ cựu còn lại, khi họ đã khóc tại đây. Nhưng khi Đức Thánh Linh phán, “Người phải đi!”

308 Và tôi nhớ buổi nhóm đầu tiên của tôi sau khi đi được vài tháng, Meda xuống dưới Jonesboro, Becky còn là một đứa con còn nhỏ xíu, đi xuống bằng tàu hỏa Cottonbelt cũ kỹ, mất nhiều ngày mới đến được dưới đó. Và tôi đã đứng ngoài đó khi nàng đến vào đêm đó. Chúng tôi đã cố gắng để đến thánh phòng, qua ba dãy phố, cảnh sát đang canh giữ đường phố như thế. Các đường phố thậm chí chật cứng. Đã đưa tôi qua các con phố và đi loanh quanh để đến nơi. Meda nói, “Họ có đến để nghe anh giảng không, Bill?”

309 Tôi nói, “Không.” Rồi chúng tôi hát:

Họ đến từ phương Đông và phương Tây,
 Họ đến từ vùng đất xa xôi,
 Để dự tiệc cùng với Vua chúng ta, ăn tối như
 khách của Ngài;
 Thật phước hạnh thay những người hành
 hương này!

Được ngắm nhìn gương mặt thiêng liêng của
Ngài

Rạng ngời với tình yêu Thiên thượng;
Phước cho những kẻ dự phần ân điển Ngài,
Như những viên ngọc trên vương miện Ngài
chiếu sáng.

Ô, Chúa Jêsus sắp đến rồi,
Mọi thử thách rồi sẽ qua đi.

Ồ, nếu như lúc này Chúa chúng ta sẽ đến
Cho những ai được buông tha khỏi tội lỗi thì
sao?

Ồ, lúc ấy sẽ mang đến cho anh em sự vui mừng,
Hay buồn phiền và tuyệt vọng sâu sắc?
Khi Chúa chúng ta đến trong vinh quang,
Chúng ta sẽ gặp Ngài trên không trung.

³¹⁰ A-men! Ô, tôi yêu Ngài! Nó sẽ mang lại cho anh em nỗi buồn và sự đau khổ sâu sắc, hay nó sẽ mang lại cho anh em sự vui mừng? Khi Chúa chúng ta đến trong vinh hiển, chúng ta sẽ được gặp Ngài trên chốn không trung. Với những ý tưởng đó trong tâm trí của chúng ta, xin chúng ta hãy cúi đầu. Ý Chúa, tôi sẽ kết thúc sự hầu việc này lúc nào đó.

³¹¹ Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, ồ, họ sẽ đến từ phương Đông và phương Tây, họ sẽ đến từ những vùng đất xa xôi. Con đang nghĩ đến sự Cát lên tuyệt vời đó. Những người mà con đã giảng cho tại Châu Phi, Ấn Độ, và khắp trên thế giới, thật con sẽ lại được nhìn thấy mặt họ. Nhiều người trong số họ kêu khóc, khi đi ra máy bay, và dựa qua những hàng rào và la hét và khóc. Con nghĩ đến những người đã đi ra với Phao-lô một lần nọ, họ đã quỳ gối xuống và cầu nguyện. Ông nói, “Tôi chắc rằng không ai trong các anh em...nhiều người trong số anh em ở đây sẽ thấy mặt tôi nữa.”

Nhưng họ sẽ đến từ phương Đông và phương
Tây,
Họ sẽ đến từ những vùng đất xa xôi,
Để dự tiệc cùng với Vua chúng ta, ăn tối như
khách của Ngài;

Thật phước hạnh thay những người hành
hương này!

Được ngắm nhìn gương mặt thiêng liêng của
Ngài (trong sự vinh quang màu ngọc lục bảo,
Rạng ngời với Ánh sáng Thiêng liêng;

Không chỉ là ánh đèn hay ánh sáng của cây nến, nhưng—
nhưng Ánh Sáng Thiêng liêng.

Rạng ngời với Ánh sáng Thiêng liêng;
Phước thay những kẻ dự phần ân điển Ngài,
Như những viên ngọc trên vương miện Ngài
chiếu sáng.

Ôi Chúa!

Khi than Lửa xưa chạm nơi miệng nhà tiên tri
này,
Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
Khi Tiếng nói của Chúa phán, “Ai sẽ đi cho
chúng ta?”
Thì người đáp, “Có chính tôi đây, xin hãy sai
tôi.”

³¹² Ôi, xin sai Thiên sứ sáng hôm nay, các Chê-ru-bim có sáu cánh, giống như Ê-sai đã nhìn thấy họ, bay qua tòa nhà này, kêu lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa.” Và Ê-sai nhà tiên tri trẻ tuổi đã nói, “Tôi là người có môi dơ dáy, và ở giữa một dân dơ dáy, và mắt tôi đã nhìn thấy sự Vinh hiển của Chúa.” Các cây cột của đền thờ rúng động. Và một Thiên sứ đã dùng một cái kềm trên bàn thờ, và gắp một viên than lửa đỏ và đặt trên môi của ông, nói, “Ta tẩy sạch môi ngươi. Bây giờ hãy nói tiên tri, hỡi con người.” Xin sai Thiên sứ đến sáng hôm nay, Chúa ôi, tẩy sạch môi chúng con khỏi sự xấu xa. Xin tẩy sạch lòng chúng con, và ngự vào, Chúa ôi. Xin đánh đổ sự bướng bỉnh. Hầu cho...xin cho ý con (trong Ngài) là Ý Ngài, Chúa ôi. Ôi, Ý Chúa sẽ ở trong con, Ôi Đức Chúa Trời. Và xin để cho con và hội thánh của con và dân sự của con là của Ngài, Ôi Chúa. Chúng con giao phó chính mình cho Ngài.

³¹³ Và như nhà thơ đã nói, Cha ôi:

Hàng triệu kẻ hiện đang hấp hối vì tội lỗi và hổ thẹn,

Ở Châu Phi, ở Ấn Độ, khắp thế giới, hàng ngàn người một giờ, và gặp Ngài mà không biết Ngài.

Hàng triệu kẻ hiện đang hấp hối vì tội lỗi và hổ thẹn,

Tuy nhiên, Đức Chúa Trời ôi, điều đó làm tan nát linh hồn con khi nghĩ đến nó.

Hãy nghe họ kêu khóc buồn bã và đấng cay;
 Mau vội đi, anh em ơi, mau vội đi cứu vớt ngay;
 Mau mau đáp, “Chủ ôi, có tôi đây.”

³¹⁴ Xin nhậm lời, Chúa ôi, xin nhậm lời lần nữa. Con đã phạm đủ mọi lỗi lầm, thưa Cha, trong suốt năm qua này, con cầu xin Cha tha thứ cho con vì họ. Và trong Năm Mới này, Chúa ôi, xin xúc dầu tươi mới cho con. Xin để con đi đến với hàng triệu người kia đang ngồi trong tội lỗi và xấu hổ, sắp chết, mang lại cho họ sự mặc khải vĩ đại này về Lẽ thật của Ngài, mang đến cho họ sự xúc dầu của Đức Thánh Linh; rằng vào ngày đó họ có thể đến từ phương Đông và phương Tây, tỏa sáng như những viên ngọc quý trên Vương miện của Ngài. Xin giúp con, Chúa ôi, để đi xuống và tìm kiếm đào bới họ ra khỏi đất, bụi đất của thế gian, bụi bẩn và sự ô uế mà họ đang sống. Và xin để họ thấy một Đức Chúa Trời Thánh khiết khiến họ thanh sạch và sống như những Cơ-đốc nhân, được thánh hóa và trong sạch trước mặt Ngài; quay lưng với điều ác, khỏi tất cả các loại thú vui thế gian, và hướng đến một Đức Chúa Trời hằng sống, và làm cho họ trở thành đại biểu của Vương quốc Ngài cho ngày trọng đại đó.

³¹⁵ Xin thánh hóa hội thánh nhỏ này sáng hôm nay, Chúa ôi. Xin thánh hóa mỗi một người ở đây với Thánh Linh Ngài, và để Đức Thánh Linh bước vào lòng họ, mỗi một người trong chúng con. Xin làm mới lại Thần Linh trong họ những ai đã...mở cửa lòng họ rồi qua ý chí bản thân của họ, và khước từ ý riêng của họ và đến nhận biết Ý muốn của Ngài.

³¹⁶ Những người trẻ đó, Chúa ôi, nhiều người trong số họ chỉ là những đứa trẻ thơ dại. Thật Ngài nuôi dưỡng họ trong vòng tay

của Ngài! Cách một người mẹ chăm sóc đứa con nhỏ của mình, lau nước mắt cho chúng và—và cho chúng những điều đặc biệt vì bà yêu chúng. Đó là cách Ngài yêu những đứa trẻ sơ sinh nhỏ bé của Ngài, Chúa ôi. Chúng chưa thể bước đi, chúng thậm chí không thể nói chuyện. Điều duy nhất chúng có thể làm là khóc và nhìn Mẹ. Hỡi Đức Chúa Trời, xin ôm chúng trong vòng tay của Ngài, dịu dàng, như những chiên con nhỏ, và dẫn dắt chúng cho đến khi chúng trưởng thành và có thể bước đi. Rồi xin dẫn dắt họ, Chúa ôi, qua những con đường hầu việp. Xin nhậm lời.

³¹⁷ Xin tha thứ cho chúng con về tội lỗi của chúng con, như chúng con tha thứ cho những người phạm tội nghịch cùng chúng con. Xin chớ để chúng con bị cám dỗ, song giải cứu chúng con khỏi điều ác. Vì Vương quốc, và quyền năng, và sự vinh hiển, đời đời, đều thuộc về Ngài, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³¹⁸ Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em! Tôi tin rằng Chúa đã làm điều gì đó cho anh chị em sáng hôm nay để khiến anh chị em bắt đầu Năm Mới dựa trên một điều này, để anh chị em yêu mến Chúa Jêsus Christ, và ngày nào đó anh chị em muốn nhìn thấy Ngài và yêu mến Ngài, và sống với Ngài mãi mãi. Ao ước của tôi là không ai trong anh chị em bị hư mất, rằng mỗi người trong anh chị em sẽ được cứu, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và được gìn giữ cho đến ngày Ngài Tái lâm, bởi vì tôi tin điều ấy đã gần rồi.

Bây giờ tôi giao buổi nhóm lại cho Anh Neville.

KHÁI HUYỀN, CHƯƠNG BỐN PHẦN II VIE61-0101

(Revelation, Chapter Four Part II)

LOẠT BÀI SỰ KHÁI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JESUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 1 tháng Giêng, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org